

Zu vergl. mit der Milichsche Bräuterei
B VII 2e 63-71

II/128

AUGUSTI
GYMNASII GÖRLICENSIS
PALÆSTRA

DRAMATICA,

h. e.

EXERCITIA COMICA,

In

THEATRO SCENICO

Gymnasii Görlicensis

à
STUDIOSA JUVENTUTE,
PRÆSTITE

CHRISTIANO FUNCCIO,

per aliquot Annos publicè exhibita.

Accedunt

Programmata nonnulla, Syncharmata,
Epithalamia, Epicedia, etc.

Görlicii Lusatorum et alibi in Fol.
edita.

6270

August
GAMMELN GORLEN
PALASTRA

EXERCITIA
OPTIMA

THEATRO SCENICO

CHRISTIANO LINGGIO

HANS DORFER

SOPHISTA

S.

LOGICA ET PSEU-
DO-POLITICA.

B

Jenes heißt Räthe Wissen, Oppositio, Divisio & Propositio.
 der heißt Frowd ist Contradictio, der königliche Chirur-
 gur aber soff unindacht ist Analysis, die hantw diener
 sind Descriptio und Definitio: der Oberhoff Nothmeister
 ist Conclusio, und dreyen Noth, hantw sind Reductio und
 Expositio. Dieses sind also die Frowden, nacheinander
 mit dem Namen auß der in diesem bekannten Disziplin, so
 man Logicam nennt, nach einführung nicht der Peripateti-
 corum, sondern Academicorum quomodo. Weil aber im fort-
 gange der Frowd gemeldet worden, sind, wie der in die-
 lige königliche Hof, Fallacia oder Sophista sicutus H. Hantw
 dem könig Discursum, in Piltum oder ungeschickten
 Etwas bringet, daß er darüber noch sicutus, wichtiger
 Nothmeister, und sicutus Regierung aufgesetzt, der
 Oberhoff Nothmeister für Vorrausung übergeben sind,
 als auch sich selbigen Frowden selbst dem könige aufschreiben,
 und das so sicutus bei der Lini der, die königliche Frowde,
 Demonstrationem und Topicum drey sandhafte die sicutus
 Frowden, dreyes Equivocationis sicutus, sicutus, daß sie
 sich wann sie und im andern begehrt bis auf den Todt worden
 von worden. Als dem wird Fallacia, od Sophista der Reg-
 gierung sich anmaßten, die Vorrausung Procerer und Frowde
 Räthe Definitio ~~und Divisionem~~ bis auf Propositionem
 und Oppositionem abhandeln. Nicht minder wird so auf
 der Frowde Contradictionem besetzt, den so gleichung
 auf undlich als mit ~~Contradictione~~ ^{Oppositione} sicutus, sicutus, die die,
 wie Demonstratio und Topicum- gethe, im balgen einander
 tödtlich worden, werden. Wann nun also am sofft Sophista
 mit sicutus, bieder, drey, drey, Equivocatione und sicutus
 ratione Uenidi regitort, und alle auf sicutus, die die
 giren sind, drey, sicutus, vorrausung, werden, aber die
 so. königis Methodus von sofft gemacht, werden, nicht
 allein die bei der königliche Frowde, so bis auf den Todt
 einander vorrausung, sicutus, gleich, noch der, was bey
 abgesetzt.

11
Erwachte die Dämon und Vorurtheil freunde in aller schuldigen
beziehung sie gründen ihre tügen sowohl als ihre thoren auf die
sie unerschütterlich begründen freundschaften was den zu lauten
und so ja ein oder der andere stand für sich unter in wägen
der Action möchte getroffen werden, so nicht dem Hiel so
wohl als der vorhofen Welt begehren. In die übrige
gen verbleibe bei der beziehung aller gebührenden Observanz
für alle selbst, sorgsamste thoren, schuldigen und unabhän-
glichen auffrichtigen dinsten und in flake und freie
die dinsten der Dissidians.

Sigismundus Ludec, Prae-Luc.

SOPHISTAE,

LOGICAE & PSEUDO-
POLIT.

PROLOGUS

PROMETHEUS.

Ignifer ex Supraem coetu descendit Prometheus :
quin Divos adit, fides ductrice Minerva :
Sidereas Sedes lustrari lumine fixo,
stellivagas nubes, insectum et fulvora fulmen ;
Et cessere mi per quam feliciter ausus .
Hac Manus è curru flammam subdupit Eoo ,
quam ferulae adjunctum , ceu solis , cernitis , ignem :
Me jurat informi glebâ efformata , Juventus ,
ceu statuam plastes effingit pollice dextro :
Huic tenebris coecos incendiam pectoris artus .
Sic animo invito spernet mortalia , victor
ipse sui ; victus simulabit bruta ferasq ,

Impuro Affectu succensans coelestia dona.
 Hoc animi lumen, diversa in mente coruscum,
 atq; obfuscatum monstrabit. *Oratio Sophista*
 (Hunc titulum adfertat, primum Fallacia dicitur.)
 Impius ille Patri Lympatica pocula miscet:
 callidas imperio Fratres deturbat, et astu
 mox Diadema capit, suspectos arceat ab aula,
 Invenioq; suo moderatur cuncta, dolose.
 Rex post-limino sapiens, Analysis arte,
 restituit Proceres, Regno Sceptroq; potitur.
 Meta brevis sumi: Fugitivus ubiq; Sophista
 mortiferum crimen fraude excusare laborat.
 Quod reliquum est, pulchro spectabitur ordine. Cerno
 namq; literatorem: latitat sub pectore vulpes.
 Fallor, an ex nostro concepit lumine Lyednam?

Metaphrasia

Von hohen Himel's Beschloß kom ich die Erde auf Erden,
 Prometheus ist mein Name, ob quib' ampfange, uerwilt,
 von mir die Fener's d'gim: dan Böttern inb g'gigt
 ueril mir Minerva f'ndet, Satte is dan gary g'gigt.
 Das blanke Dorsman Fess, der d'istren, uerolten Habal,
 dan Fawelken d'f'ner g'gigt, so f'gurdet als ein Dabal,
 Sab' is selbst ang'gigt, dai d'iggen mit uer uerand
 ang'gigt g'gigt mir d'f'ner f'ner fawelke Fand.
 Mit d'f'ner mainer f'ndet, Sab' is uer Boebant uer g'gigt,
 Das f'ner ang'gigt, so ueril' ang'gigt mir uer g'gigt:
 Das f'ner am d'f'ner d'f'ner f'ndet uer d' f'ner, list,
 d'f'ner f'ner uerolant dai d'iggen Sab' g'gigt.
 Die Zarte f'ngend' blüßam b'rdan mir g'gigt,
 Die and' uer f'ndan d'f'ner Sab' f'ng'gigt:
 gl'ng' uer im d'f'ner maust' im d'f'ner f'ndet:
 Ich aber ang'gigt f'ner is d'f'ner uer uer f'ndet.

SOPHISTÆ,
s.
LOGICÆ & PSEUDO-POLIT.

ACTUS I
Scenæ I.

Fallacia cum lucerna versati:

Equivocatio s. Ambiguitas.

Nondum aureum Solis iubar illuxit: magnus ille mundi oculus, adhuc somno sopitus delitescit
meum a. est agitare vigilas. Bonum factum! Vigilantissima semper Fallacia nullum enim so-
mno agital commercium. Aliorum requies, mea est inquietas. Inimicos meos non me lego assidue
ille Deorum sepehial. Com moreor intrepidus & contremisco, totus, quoties mihi deest occasio
tes Ingenij mei demonstrandi. Dem! Servus meq. properare adproperat. Abscondam me. *

* Occultat Vulcanum

Agrippa. Quis mihi mortalium hoc exsolvet dubium: satiusne sibi in inferno versari, ubi
ly diei locus est, aut Domino meo famulari, ubi nullus noctis est usus? Ego ego nodambulos
bores diligo, hanc serg ac lectissima Philosophia Puella Philosophicas subtilitates. Vir in utrimq.
culum odomisco, & subito alto me amore excitat. illum enim viles semper, cura ex-
cent, defectuant, curiant. Quoties Caput meum ad pulvinar gemito, vocata res est, tetricis me
curam at desiderationibus, cum mortuorum Anima Gymbam Carontis ad Coetum fluvium
Et beatig fortassis fors illas comitari, quam servitutem servire damnabilem. Indigna, digne
habenda sunt. Getenim est cur de rerum natura conperar, quod mihi binas aures, quibus
molesta aurio, & unam linguam (quam vis certo modo duplicem) qua molesta amoliar, com-
serit. Sed, quid refero? nonne mihi vini pedes, quibus ex hoc pistrino discessionem facere licebit
Adum est, ilicet.

Fallacia retinet abeuntem & Vulcanum in cornu detegit.

Sed si tibi Natura plures induisset oculos, cognovisses certe venim tuum.

Agrippa. Sed si mihi Natura vestras induisset oculos, na, hanc me me coram hanc potu-
isset agnoscere.

Fallacia. An nescis manq. meas ee oculatas quibus punitentes credent vulmen tui.

Agrippa. Ne me surdum verbera.

Fallacia. Sed deus. Tunc attulisti quae iusseram?

Agrippa. Imo, nequaquam. factum & infectum est quod imperasti.

Fallacia. Gratiam & odium promereberis. Quid tibi a. interim fuit negotij?

Agrippa. Pra. sunt iussa, sed non eo modo, quo iussisti.

Fallacia. Servus es comiq. Sed obliviosi capitis culpam pedes hiant, cur non?

Agrippa. Quis non erit. Consultig n. mihi visum, Vina vascula vitrea una afferre opera, quae
propter unum illorum bis commear. Si quidem nullum coloris, nullum formae, si unum in
utrumq. apparet.

Fallacia. Odo vitis. ubi sunt?

Agrippa. In. Erre!

Fallacia. Duplicem adhibuisti ind. ustiam. Color utriusq. liquoris, ut Virga garum differat. Hic
ebriat; iste, quem mihi servabo, demerfat, tibi q. permittam alterum, quippe quem non
ficiat oportunitas adhibendi, inter tua famula Circulones. Sed deus tu. Sed te vocifer
tiones defundorum in dur. Phantasmatum circumsonant?

Agrippa. Te, mi. Here, Sag amon. Comitig inter fuisse nullig dubito. Probe nosti Tigilliniuum
telitium, Agystas politicas, & medicantes, ludiones, ganeones, popinones, Spermologos, f
ratores, saupones, Venones, Haryptas cuniales, largiloquos, qui Martem habent in lingua,
alia Arribilianum conventiula. Vestrum cum hac gente contubernium, ita ut d. gitas
or. novi.

Fallax. His ego cunctis Lucipetis vaud sufficio. Quantum possum, largior. Accidit a mi-
hi, quod Aeneas, qui quodam stercorandis agris operas locaverat, ut filium fungum
hominis, gantrafice saginaret. Sic & ego aduonum illorum rem facio, sed magno meo ma-
lo, & alumnorum meorum ingratitude; imo illi sordide avari, artes meas in crimen
& infamiam vocant. Accedit pondus odium mei vaud umbratile, & non raro profusio-
ne & epilio intimatum. Etiam si multum sim, ut piscis, non deest malus interpret, qui in ali-
quis pecceram ingeniosus assidet. Nonne hoc morbi adaequandum malum est? Augel prae-
re ad infoluntium meum perspicax Demonstratio, & gratiosus Topicus; illi nobiliores quidem
nati, sed ex uno Patre Fratres mei. Illi a Domino Parente meo tenemur adamas,
Iud, quis nihil alibi efflapitat, quam ut relictis rebus omnibus illorum promoveat desudena.
Iud, ed usq; res redit, ut neq; honore, neq; laude apud maximos minimos, medioximos
careant. Celebre illorum nomen in altissimis usq; mundum nata transcedunt. His
fratribus meis consanguineis, his inquam, quorum nomen linguam mihi exasperat, Scian,
tia & Opinio, scitissima Virgines, desponsata creduntur. Has ego interturbabo nuptias,
si vita suppetit; vita, quae, tot exornata doloribus mors est. Sed ecce! Occasio mihi op-
portunam pomgit dextram. quis hanc non arripit? In. Parens meq, ex voto, aduenit.
Ser edam

SCENA II.

DISCURSUS, DEMONSTRATIO, TOPICUS,

FALLACIA AMBIGUITATIS.

Discursus. Stipendam huius Universi machinam summumque Architectum miran-
dum plane in modum adomavit. Vastissimam globi Terrae ipsiq; verbo nitit supra sta-
bilitatem suam: patentissimam loci ambitu aere fulcri, rotatione continua: perpetua,
ta Elementorum discordia concordem huius structurae sistat consistentiam. Fluidum sum-
mare limitaneum suum litig non transgreditur. Serennia flumina tot vallium amba-
ges transcurrunt, & vindantia humedant praeterea. Haec contemplatione nostri deligant
oculi, & animus noster afficitur perpetim. Verbo dicam: Summum huius operis Archi-
tectus & Op-
fer omnia bene fecit. Prudentissimam mortalium sine subditijs, unam compab. sustine-
re daud est potis, & si tam vastam machinam substitueretur, succumberet tanquam novy
Atlas oppido. Quomodo homo pugnantis inter se Elementa, immensum moderet, Oce-
num, quae lingua sua moderari non potest? Quomodo Mentis caliginet mundum illustra-
ret, qui filii non semper sapit, satis de ex re prospicit? Filii mei, ne, quaso, nimios am-
bite honores. Eo Solis habenas efflagitat, Praeterea bonis casum cogitet.

Fallax. Nisi me quis fallit, alta res est, & meo ille haustu ad insatiam opus non habet.

Discursus. Regum diademata maximis discrimenibus sunt obnoxia. Cura, sollicitudines,
labores, invidia, odium caritatis animam confusiles, sub purpura latitant. Hinc est,
quod Regum consilia, magnorum Virorum prudentiam admittuntur; qui, in partem cui-
rarum adsiti, veluti oculi Principum, ineffas exorabias agere, & ingruentia ma-
la, tanquam ex sperula, prospicere & cavere tenentur. Sunt tamen, qui etiam in his
stationibus deficiunt, & Typhoeum Gigantem felicem meditant, quod sub Sicilia insu-
la iam dudum occubuerit.

Ambig. Poterit vel a filio suo exonerari, etiam si monstrata ipsiq; huius fuerit improbitas.

Discursus. Germani estis, germana etiam concordia inter vos locum data, & vobis non de-
bit divina benedictio hominum gloria. Huius Demonstratio, advoca intellectum.

Hic interventus Princeps a matre sua Anima, ad aulam nostram studiorum gratia pro-
tenera aetate captus, est ablegatus. Sed ecce, Fallacia, aude nobis?

Fallacia. Serenissime Rex clementissime Domine, aeternum colende Parens. Cum dilu-
culo, filialis me excitavit obedientia, velle iubere, Vestra erit libertas.

Discursus. Vigilantia tua studio amica est. Sed rumor nescio quis mihi advenitum tu-
um praenuntiavit. Quid causa est, o Fili, o pessime Fili, quem in ignominiam mei ge-
nui, & in conditum meum educavi. Quid causa est, inquam, quod propter Te passim

male audiam Tibi cum hominum quisquilijs, ut conspans fama testatur, quotidie est
commercium, bajulis, circumforaneis, ardeionibus, larastis, novellistis, sturctis &c. in bonum

lucro & sano fitq; es quotidie, ut simpliciores decipias. Hoc factum volo, huiusmodi loca,
dilem metuentia in postenim ne ingrediaris. Sin vero, paternam benedictionem in

maledictionem permutabo, caput tuum omni maledictio infortunio. Utcumq; a dege-
neras, te tamen filium meum esse non abnego. Mi Fili, rogo, quaso, obsecro ad fini-

gam & bonam mentem revertere. Ex Fratrum tuorum exemplo tibi faciendum exi-
tima, ab illis, imo ab inimicis tuis documenta cape. Ama illorum integritatem

illisq; similem apud omnes consequere gloriam.

Fallacia. Serenissime Rex, Paxetne Serenitati Vestrae degustare pentaculum.

Serenitas tua merito commorari ~~liber~~ non dedignabitur. Abiant illi, quem ubi
quarunt, nusquam certum invencit.

Intellectus ubi a. Lex latitat? cupide cupio hoc dilectulo in rebus singularibus
loceri.
Ambiguitas Gratiosè Domine. Necum libens ambriles, in omnium Scientiarum
officium, instructissimam, Bibliothecam, inquam, qua parem in hoc Regno non
habet, meo pervenies ductu.

Intellectus Dubito tu. an sint ad gustum meum.

Ambiguitas Auctores sunt omnium ordinum, et ex voto cupisvis seligendi.

Intellectus Quinam?

Ambiguitas Acutissimi Logici, gravissimi Oratores.

Intellectus Quo nomine veniunt?

Ambiguitas Araneateloxyg = logyax Magister Epulonum, et vinology Bibax, ha-

fecto Bacchidica.

Intell. Itane? foeculi calices, quem non fecere Dyertum?

Ambiguitas Addo Bonifacii Byfiologiam.

Intell. Non sunt hac ad meum gustum. Helio libronum, non eduliorum sum.

Intell. quicquid a. It, Bibliothecam vidisse, non poenitebit.

Ambiguitas Videat, sed mala mora

SCENA V

INVENTIO, JUDICIUM

Inventio Quid tibi videt, Judicium, circa sponsalia illa, qua Fama, inter
Demonstrationem et Scientiam, contracta refert, futurane credis nuptias?

Judicium Quidni futurae credam? cum hac expectentur Vespera: hoc sine
memore apud nos Gynaceum Veronense appulit, quod cum speratum hosti.

Inventio quid tibi animi e Inventio? Tibine amice et Sponsy est Topic?

Judicium Felicem astimos, qui mei tibi probentur amores: hinc mihi ani-

Inventio Memo nisi Mulo insuitor et rudis Corydon Inventionis amoeni,

tates deonestabit.

Inventio Adulatio magnam malum, melliti verborum globuli parum sapient.

Judicium Sed bene, adverte animum.

Inventio Tantumne breve Epigramma est?

Judicium Aliam volebam promere sibi edam.

Inventio Veniam dabis, legendi.

Ad bella armatos, magna conscribit Iberg:

armatos ibidem Gallia Java legit.

At plus armatos scribit, Legista legit

ferrea secla atq: aurea, lege tenet.

Inventio Cui judicas? probere omnia?

Judicium Nusquam rectam judicium legibus contraries.

Inventio Non de Juis, sed Carminis legibus vastio est,

Judicium Cedipum, non Davum requirit hac Inventio: per armatos n.

in primo Disticho, milites, in sequentibus aurei nimis, viro armato insigniti,

Inventio quales Harpyia turales aucupant: reg cauda aculeato caret

pinato: aurea secla lege tenere, sed monstra chian reliquit, quod tenes.

Inventio Tace sis! advolet Fallacia.

SCENA VI

FALLACIA, IUDICIUM, INVENTIO.

Fallacia Ecce Dracones, qui aurea Hesperidum poma, quae appeto, custodiant. Hac mihi fascinanda sunt monstra. Domini mei, ubi agit Intellectus Princeps, vestra cura demandat.

Judicium Tunc ignoras, o Fallacia, Descensusum hodie, cum Sol oriret, Intellectum ad se per Demonstrationem evocasse, ibi illum comorari ad se.

Inventio Sed nunc nusquam in aula est.

Fallacia De hac re nescio: hoc a vobis affirmare possum, Intellectum a aula exulare; quae vero ex causa, et idem ignoro. Meum erat hoc vos non celare.

Judicium Non de causa huius abitionis, sed de modo reductionis habendum est sicutum: negotium nostra est demandatum industria.

Inventio Quid Consilium?

Fallacia Si meum consilium vobis consultum videret: Tu Judicium dexterrimum, Tu a. Inventio, sinistrorsum, Veronam versus, pergas; et certa erit questio, nisi te infecta pedem referre volueritis: quos facto nihil vobis in hac aula sperandum amplius, cum lex magna laboret capitis vertigine.

Inventio Verane memoras, et lex in morbo decumbit?

Fallacia Relata refero et credo.

Judicium Quid ipse stans? mea soror, incedam viam, in mora n. magnam discrimen latitat.

Fallacia Fortunam vobis apprecor comitem: ne pietas erga Patrem renet, ut vobis comes esse negream. Bene nunc res gesta est, meo remissum nunquam, si hoc pergerit tramite, obviam convenient. Nunc ego facile Intellectum subigam, abacto, fraude, Judicio et Inventionem, quorum Disquisitio fuit obsequiosissima. Sed non deserenda mihi est Vadimonium res egregie succedet hactenus.

ACTUS II.

SCENA I.

Distinctione sola, aliquot sededas me,
morales in manu tenens.

Si tot darentur nomina, quot res, opera mea in distinctione en- bus foret supervacanea. Nihil ex ore, vel calamo proficiscitur, quod serpredum requirat, cuius interpretatio varias iterum, interpretatio admittit: ita quidem ut, sine me, major actio foret confusio errorum frequentia. Confusioni proxima est diffusio: ut enim boni mores sunt, invenes titulorum ambages circumducuntur: nomen prius precedit sesquipedale predicatum; natalitium sequantur praed et possessiones, quae nusquam nisi in utopia inveniuntur. Hinc est, Scriba (genus hominum superciliosae solertia) de Synonymo, florentium unum concernente, binos pro opera sua deposcat. Quomodo enim

Oves
Santes
Caren
Camus
ma
Si ten
um
Anne
afec
conco
ca e
utera
bus,
mont
ves u
vens
fud,
foven
Homi
et r
ipse

Definit
Divisio
debilit
vit, ut
Dever,
Descrip
Definit
dabilia
Distine
hic ten
Definit
simus e
ut com
mus, e
Sessiois

15
Oves Egyptiacas picturas, circa elegantissima artis incunabula, ver-
santes, pictis animalibus nomen addidit: Ecce equum, non Asinum;
Caren, non Leporem; Lusciniam, non Upupam: Sic Nobiles saepe vo-
cantur homines plebeas, et Domini ad servitatem natos, quorum for-
ma cum titulo minime conveniunt. Vocatus veri ab Italo, ut
sitem componerem inter Cives hujus Urbis, qui ob eandem insigni-
am picturas, immortales exercebant inimicitias. Res ita se habet:
Anno 1610. cum omnes trapezita et mensularii nobiliam titulos
affectarent, accidit, ut duo Bubala capita in armis gestarent. Ego,
concordia amantissima, ita bruta distinxi, ut major bovis, minor vac-
cae caput, pro gentis suae insignibus retineret. Sic me arbitrate,
utroque latius discessit. Unica saepe res, multis abundat denominationi-
bus, ut Hispani Equites, quibus verbis saepe abundant, pecunia inter
montes superbia, et vales miseriarum deficiunt. vicissim multa
res uno tantum nomine aequipoco appellantur: E. o. Proxenetam qua-
rens, Gnatsonem Lenonem, Buchionem invenit: Nobilem percontat,
fidem, et belionem, Ardelionem, servum cernit meretricium: Doc-
torem vult, et Avarum, ambitiosum, Judolum, haec omnia saepe in uno
homine obviant, Optandum certe, ut vera verum extarent nomina
et recto ordine recensenda: Sed hoc Divisionis negotium est, quod
ipse sollicitabo. Ecce, hanc cum Regni hujus Ordinebus.

SCENA II.

DE FINITIO, DIVISIO, OPPOSITIO, DESCRPTIO.

Definitio Adpropere, Domini mei, instat tempus nostri negotii.

Divisio Ego quidem subens morem geris, quantum per senectutis meae
debilitatem licebit. Diebotomia, medicus meus, mihi quietem impos-
vit, utq; baculo destitutus, binis tantum pedibus, gallatorum more gra-
verem, permisit.

Descriptio Sedeat igitur tua Dominatio.

Definitio Divisio, Sattulistine Schedas tuas memoriales, quibus lau-
dabilia verborum facta ab oblivione vindicantur.

Distinctio Si illam Schedam requiris, quam nuper ad ferre iussisti,
sic beneo; si aliam, suo loco domi depositam facile inveniam.

Definitio ad Descript Cedo conspicillum. Non sine causa Severis-
simus atq; Potentissimus Rex Dominus noster clementissimus, iussit,
ut communicatis consiliis arborem illius Genealogicam erigere-
mus, ejusq; iura hereditaria successione, et pietate lactemus pos-
sessionis authenticam firmaremus: Ne forte peregrina familia Regiae

Atque innoxia, legitimis eius heredibus situm faciat.

Oppositio mittite hanc curam, dum mihi vita suppetit, ego me huiusmodi ausibus pro virili opponam.

Divisio Unde nobis petenda erunt tractationis primordia?

Definitio Ex Provincia Substantia, fide hanc litterarum, primus huius regionis Dux ibidem nomen habuit Substantia.

Divisio D. Patens eius erat ens, cuius Filius primogenitus generavit Substantia. Hanc se res habet?

Oppositio Tonoscas: Filius fuit unicus et major natu inter sorores.

Descriptio Haec est: Accidentia enim sunt cerevis feminini, quae semper aliis nubunt, et nunquam sola consistunt.

Divisio Hoc Regnum quondam divisum fuit, opera Pythagorae, quae cuique ratione addixit partem.

Oppositio Error subesse videtur. Discipulus enim eius Archytas Tarentinus, opera Geometrica illam divisionem instituit.

Definitio Eadem igitur huius et Romani Imperii est antiquitas. Archytas enim et Roma in iuventute condiscipuli fuerunt.

Oppositio Agnoscat mihi: Antiquior est Pythagoras.

Definitio Illo tempore occupata legitur Decaphtia, usque ad Tempus Hermetis, qui suo nomine Hermetiam vocavit.

Divisio Porro Substantia genuit corpus.

Distinctio Huius nominis duo fuerunt duces; alter in Provincia Substantia, alter in Provincia Quantitatis.

Definitio Intellegimus, hoc loco, Ducem in Substantia.

Descriptio Consideremus, quae, sic nostros homines, cum astante maiorum corporibus comparatos. Dux hic Substantia proceram naturam vir erat: caput eius erat globosum, ut hircocervi, corpus, ut equus Troianus, pedes, ut pontium, scilicet cae, et crura ceu quercus annosiores.

Filius eius, corpus Patris magnitudinem referebat, erectas portas huius urbis nunquam invadebatur. Divinum corpus veluti annulos, digitis aptabat, et pileo utebatur amplitudine Amphitheatri Romani.

Divisio Hinc patet, in describendo hoc Heroe haud parum temporis consumptum fuisse.

Descriptio Ex vestigiis, de toto corporis habitu iudicium sumimus.

Definitio Porro, Corpus genuit corpus animatum; Corpus animatum genuit Animal rationale, ex primo conjugio, ex secundo, Animal irrationale. Animal rationale genuit hominem. Homo genuit Socratem et Platonem, Petrum et Paulum.

Divisio Cogitemus sic loci, quam largis manibus natura Socra-
tem et Platonem, omnibus ingenii donis cumulaverit; cum exgualios
parca et plane avara videatur.

Descriptio Tanta est illos non esse natos, in regione Substantia; quia
illorum Substantia semper tenuis, imo fere nulla, aut exigua fuit.

Divisio Si per Substantiam fortuna bona intelligimus, in sacre-
gione Philosophi nulli sunt; quod si vero regionem ipsam attendimus,
ejusdem nobiscum negotii fuerit.

Oppositio Hoc ego firmiter nego. Nonne fuerunt Philosophi?

Divisio Videm? fuerunt.

Oppositio Hoc ita argumentor:

Qui in plurimis versantur locis, non sunt in uno:

Philosophi passim in plurimis versantur locis.

Ergo: Philosophi non sunt in uno loco, et per consequens non sunt in Substantia.

Descriptio De Homeri Patria septem certantur urbes: Ithacam
autem, cum viveret, nulla gratum praeberet hospitium: sic etiam
Philosophi ubiq; sunt, sed nusquam, quatenus Philosophi, grati. Et
anne Poeta versantur in Regione Substantia?

Oppositio Plures in Provincia Quantitatis: numero enim plu-
rimi, eruditionis et ingenii excellentiam paucissimi.

Descriptio In Provincia Quantitatis infinitos vidi Poetas; qui au-
tem longitudinem et latitudinem habeant, ignora, profunditatem
certe in cerebro paucissimi habent.

Divisio Profunditas alia est ingenii, alia morum et urbanitatis.

Oppositio Auant etiam in provincia Qualitatis, sunt enim otiosi,
desides et robusti: et in provincia Relationis, insipidi subditi
imprudens magistratus: indoctorum Doctorum, indociles Dis-
cipuli. Nihil tamen his hominibus est usquam occupatius, cum
barbam in utramq; partem disputabilem ad aulam perferant
vidicalaria exhibent: in vestimentis priscae moris sunt tenacis-
simi in moribus, affectatrices simlae; in verbis, serapulosissimi.

Definitio Descriptioni itaq; hanc demandamus provinciam, ut
de singulis Philosophorum, moribus inquisitionem instituat eosq;
quam accuratissime describat.

Descriptio Bonum dictum! ne scilicet otiose ambulent.

Divisio Transeamus ad alia.

Definitio Demons^{tratione} affione opus est, sine cuius praesidio vix progredi-
mur.

Oppositio Cui non ablegatis Distinctionem, cum precibus, ut ad nos accedat ocyus, et ne longius commoretur.

Propositio Cavendam P. C. ne quid Respub. detrimenti capiat.

Intcedit
Definitio Quid novi accidit, mi Domine?

Propositio Inuitus fateri cogor: Rex noster insanum in modum fuit.

Definitio Vae nobis! Vae Regi! Vae omnibus et singulis.

Propositio Impendet, majus malum.

Divisio majus vix datur.

Propositio Demonstratio, Topicus et Fallacia de Successione Regni mordicus altercantur.

Oppositio Siccine gelio in aulam rediit Fallacia, qui Parentis indignatione profligatus fuerat.

Propositio Cui nunc Parentem favitorem habeat maximum, plane ignoro.

Definitio Nostrum est, huic malo remedium quaerere.

Divisio Festinemus hinc ad arotum Patrem, et altercantes Filios.

SCENA III.

Ambiguitas Proverbum fertur: fidus est servus, qui erga Dominum nunquam mendax est, rectius dictum: Fidus est Dominus, qui servum suum nunquam decipit; id quod meus factitat quotidie. Si non habet, quem fallat, me implicat: non secus ac quidam trium literarum homuncio, qui cum pretiosa non inveniret, pedes et quisquilias abstulit, ne frustra esset; Sed finis illum mactavit maximo infortunio. In suum, cum Ajace, gladium incumbat, metus est; suis ille intricabitur tricis, et aliis partem foveam ipse implebit. Angelica ipsius Prudentia Luciferi casum experietur. Sed quid? mihi aures tinnunt? Ipse est: est. Inimicus meus inferosissimus occurrat, quem ego ferre baud possis. Caneis sic omnia consulta mea intercludit.

Distinctio Bene est: Abierunt Domini mei, quasi sic ipsi Demonstrationem prolixè expectassent. Res mira et stupenda, Regis verba mecum repetito: nil nisi Lineas, Circulos, quadrangulos, parallela, etc.

Quintus Essentias, Sublimationes, consubstantiationes et similia nau-
gamenta deblaterat, ut plane coniectare nesciam, quomodo tanti
Regis matris prudentia in faeces defecit oppido.

Ambiguitas | Experiar cum hoc viro. Audis quid novi?

Distinctio | Irrequietum ingenium tuum fastidire statum presen-
tem, et novas vias appetere videtur.

Ambiguitas | Scorsim. Ita ille cor meum perdidicit, ac si coram per-
sona fenestram conspexisset. Egone?

Distinctio | Minime gentium, si Ambiguitas non es.

Ambiguitas | Alius non sum.

Distinctio | Alius non es, sed alium, ac es simulas.

Ambiguitas | Parum intelligo.

Distinctio | Probiter simulas, sed improbissimus es nequam.

Ambiguitas | Quid tu? Vivum probum ab improbo non distinguis?

Distinctio | Imo, distingo interna ab externis.

Ambiguitas | Imo confundis invisibile, cum visibili.

Distinctio | Contraria in uno subjecto malitioso, valide consistere
posse, ajo.

Ambiguitas | Alterum contrarium non apparet, de ignotis autem
nullum est iudicium.

Distinctio | Verba et mores, hominum studia prodeunt; et haec
indicia doctos non fallunt.

Ambiguitas | Haec indicia sunt falsissima, si malum ex bono signo
praedicant.

Distinctio | Te ego non malum voco, sed ipsissimam malitiam.

Ambiguitas | Nemo, in hac fragilitate humana, vitiis caret optimus,
qui minimis argetur. Si mihi vitium est, uti privilegio mortalium,
quod in talibus proximum connivere iubet.

Distinctio | Quocumque nomine vitia tua veniant, vitia esse non
desinant.

Ambiguitas | Ita, more tuo, mecum ludis: Sed ideo bellum inter
nos non bellabitur, etiamsi nobis Regni eveniret hereditas.

Distinctio | Nisi metas tibi manus constringisset, verba mille litigi-
osa pro hilo deblaterares.

Ambiguitas | En manus meas liberas.

Distinctio | Liberas, sed non liberales. Nam, nisi fallor, Liberalitas tua
duplex est: alia verborum, qua quotidie uteris; alia pecuniae, quam
quam.

Ambiguitas mecum ambula, et utramq[ue] experieris: comesturum
ibimus mea pecunia; meisq[ue] verbis gratiam referes.
Distinctio. Eamus.

Scena IV.

Oppositio, Ambiguitas, Distinctionis toga
induta.

OPPOSITIO

In hunc me locum advocat Fallacia: quid me velit, plane nescio
te Conventum nostrum meum ut agat, necesse habet, sed non appar
Doleo eiq[ue] conditionem, quae mihi nuper iram incendit ferentissimam. In
as ire non possum, illegitimus est filius; sed quid tum? magni extra
nitalem agrum Heroes sati sunt. Zois Hercules, et Romulus, aliq[ue] compl
res. Certe, pl[ur]is ingenii possidet, quam Demonstratio et Topica. On
ris suae maculam prudentia eluit, nalam Fanam virtute arguit. Th
mistodes nauci adolescens, sapiens evasit Senex. Magistratus virum
probarit, utiq[ue] Tyrocinium in plurimis vidimus. Nostri temporib[us] u
gis dicitur, tam exacte laud est misistendum; quodsi praesens remp[re] fure
necessitas aliud efflagitat, condonandum publicae utilitati. Illum ego
vilipare non possum, sed amare cogor, tacita quodam Sympathia
motu.

Ambiguitas, Distinctionis toga induta. || O miranda Philtri
operatio! Vix unam atq[ue] alteram guttulam vino commiscui, et su
torpescere vidi Distinctionis aumen, et cum in utriusq[ue] titubare laqueo fug
Novas verborum eructavit subtilitates, quas Scotus et Cajetanus igne
raretat. Sed tam acuta Philosophiae faciem somno profundissimo
posuit; quo facto, mei munus esse ratus sum, vulpulinam expallens eni
oggy; simulq[ue] ip[s]is artes cum hoc tegumento, suscepi, non sine em
lunato maximo. Inter pocula, cum experrectus fuisset, hospes
le Symbola expumicabit. Hoc ego nunc modo, Heni mei Epistola
seuq[ue] tradam. Sed quis mihi fascinavit oculos? Oppositio
non vidi adstantem propig.

OPPOS
Ambigu
erat, c
habuit.
succedet
intercedu
Oppositio
meam, et
Ambiguit
Oppositio
ne affe
Defini
Defini
liat.
magis ter
ativitati
Rempi
no fug
Ep
Topico
pate su
edignab
atu esse
rationem

OPPOSITIO. | Ego vero te vidi, et non cognoveram.

Ambiguitas. | Hero meus, arduis impeditis negotiis, hoc in loco, ut promiserat, comparere non potest: exquisitionem praesentes nostrae prolixius comprobabunt.

Oppositio legit literas.

Succedet negotium. Ut Angeli in caelis, sic Oratores in terris gravissimis in causis intercedunt. Sed jam absolvit.

Oppositio. Nuncia Hero tuo, me ventem eiq ab urbe intellexisse, operamq meam, enjre instandam polliceri.

Ambiguitas ab illo. Faciam, quod imperas.

Propositio. Semper amorem confori in Fallaciam, eiqq, vicissim egregie erga affectum animum experior, ut ipsi complacere semper tenear.

SCENA V.

Definitio, Divisio, Demonstratio, Fallacia, Topica, Propositio, Oppositio.

Definitio. | Reductio, jube ut Conclusio Discursum diligentissime custodiat. Eod vobis et Reipublicae Dii bene vortant! Vos Competitores jure componamus. Causas exponite, nostramq expectate sententiam cogitantes.

Demonstratio. | Evidentissimi Judices, et Proceres hujus Regni spectatissimi. Vidax facinus foret, si conscia fati astra Solis affectarent impium: sed magis teneri sic mihi contrariantur competitores indignissimi. Praerogativa civitatis meae et Primogenitum laud ignoratis. P. C. verita etiam mea Reipublicam vos latere non possunt. Ego ille, qui Ignorantiam ex hoc re- gno fugavi, qui Superstitionem in exilium egi; Admirationis Tyrannidem q- uae regi, penetrabilia totiq Natura adaperii, occultas totiq universas causas re- gni. Ego Veritatis ille virdeus, amicus et speratus, qui illam Inhibis atrocissi- mis enjui, et victor duo. Quid igitur, P. C. vobis sentiendum sit, faci- e em intelligetis.

Topica. | Si aures vestrae, P. C. opinione falsa nondum provocate sunt, etiam mea ad capeffendam Reipublicam jura auscultare non indignabimini: Fratris mei auctoritatem non inferior; sed ne majorem uti esse, de puero maudiri. Mentis eiq, in regem regnumq um meis con- sationem? plane nullam habent. Languior, illum, in umbra Scholarum

et pulvere Philosophico, Ignorantiam propulſiſſe, ut vanè ſe jactare
enibeſcit. Quid autem inde emolumentum ad Republicanam retulit? delin-
tium ſenium gravandam animam oblectat, ſed vox ea, prætereas, nihil.
autem, contra Mendacium, victoria in publica verſatur luce; ne tot
Trojæ loquuntur, quæ omnes populi vident, intelligunt, admirantur.
Me omnes, omnes audiunt, cum Demonstrationem pauciſſimi capiant, et
ad Republ. nati juvenes merito abominantur. Hinc est, cur promer-
tant hanc coronam juſtè sperem, et à vestris manibus merito expectem.

Fallacia Utinam, utinam P. C. His ego lacrymis Juſtitiam coelo
vocare poſſem, vobisq; noleſt eſſe non cogerer. O ſume Rex! nulla
am inter Prudentiſſimos Proceres regies; ſed nigram, hæc terrena, tur-
ſis deſtituuntur, ut celeſtia æterna abundant grieve.

Definitio Quam pie loquitur!

Fallacia Cum autem invocabile fatum Regi et Parenti nostro nullo
et non ſatis ſinceram mentem dederint, et regnum hoc (heu dira
dura ſors!) prudentiſſimo Principe, nos vero amantiſſimo Parente orbem
Virtutum illius ſacceſſibus merito hæc corona adjudicabitur. Hanc electio-
nem non impedit miſeræ mea natiſſitas, quippe cuius culpa ad Me
non pertinet; ſed miror, quod fratres mei ideo ob illam, Dni Parentem
noſtrum jam deumbentem, accuſare non vereantur. Si quid vero veſtrum
plus dicit, ob lineam matrem ſibi vindicat, res erit altioris indagati-
onis et teſtimoniis, Luce meridianâ clarioribus, comprobanda. Interim con-
ſentiam Dni Parentem, alium non eſſe, ac veſtrum, neq; primogenitum, ex
diractione naturali et priorum annorum efferveſcentia. Sed ad merita
vocatis. Ego effectum dabo, quod Vos tentare vereamini, ut ex ſtatu
hujus regni palam erit. Ego ille rerum agendam mihi ſum artiſex,
ſanctè ſpondeo, quod ſi mihi addideritis ſceptum fidem meam,
hæc ita et in poſterum omnibus viribus præſtaturum, et non modo
ſed etiam inſignitiſſima negotia opportunè perfecturum, omniaq; in juſtitiarum
griem redacturum, ut noſtram felicitatem invidioſi roſtri admirantur.

Amici
publici
PROPO
DEFIN
iſſo v
impeni
eligenda
dico p
griffe,
DIVISI
Allegiti
line, e
natiſſitas
iure ſte
e, an
omünio
in omni
eno d
non ad
OPPO
DEFIN
OBPO
DEFIN
admit
OPPO
Demo
atur
DEFIN
OPPOS
DIVIS
DEFI
PROPO
facilis
ores, n
Non lig

Amici gratentur et populo omnis laetificetur. Itaque ad hoc pro rogo, et bonum
delin publicum, quod vos promovere non desistetis.

PROPOSITIO Quid vobis videtur, P. C. pronunciate libere.

DEFINITIO Vestrum foret agrotantis Parentis fata expectare, et coronam,
in ipso virate, non appetere: Sed cum ambitio animos annuum elarinet, et
imperium non binos vel ternos Reges, ut nec mundo plures Soles, admittat,
eligendo videtur Regni vicarij, dum Rex in insano hoc morbo uibat. His igitur
hinc pro Demonstratione, Regis nostri cum Necessitate primogenito,
grasse, cum virtutes absque contradictione, oculos incurrunt.

DIVISIO Competitores Successionis sunt duplices: Legitimi et illegitimi.
Illegitimi, argumento legis ab hereditate excluditur, suffragante consuetu-
dine, et omnium DD. Sententia. Legitimi considerantur secundum illum
nativitatem et menta. Nativitas, sive primogenitura jus, omnium gentium
iure stabilitum etiam hoc loco, obtinebit. Topium ~~etiam~~ Probabilitate
ante Demonstrationem ratum verisimile est, cum priora et
omnino sint, quae omnes, quam gra pauci intelligunt, unde etiam eis
in omnes patent menta. Pronunciandum igitur, meo suffragio, Topium re-
gno digniorem Demonstratione, grasse cum officium ad Philosophos,
non ad aulas pertineat.

OPPOSITIO Ego vero Fallaciam omnibus praefero.

DEFINITIO Et quae ratione?

OPPOSITIO Non ergo est ratione, ubi velle sufficit.

DEFINITIO Ignominiam a matre nunquam eluet, ob quam ad Regnum
admitti haud poterit.

OPPOSITIO Homo natus est, ut alius: sed non minor Te a patre
Demonstrationis Pare, cum ille, propter vultus similitudinem, hinc vide-
atur filius.

DEFINITIO Tuum erit aut scire, aut circumspectate loqui.

OPPOSITIO Haud poenitet dicti, quia vera dixi.

DIVISIO Condonandum ingenio ipsius contradictorio.

DEFINITIO Haec disceptatio, Propositionis arbitrio, definienda veniet.

PROPOSITIO Prodesse tria Regna eidem qualitatis heriscenda forent,
facilis existeret divisio. Cum autem unum sit Regnum, et tres Competi-
tores, non video, cum primario deferendum. Uno igitur me expediam verbo:
Non liget, ampliandum est.

DEFINITIO Vestrum igitur erit, & Domini, acquiescere, dum de aliis
diis circumspectamus: id quod, relictis rebus omnibus quam citissime effectum
dabimus. Secedunt Proceres.

FALLACIA in oppositionis aërem loquitur: postea:
Amantissimi Fratres, Domini ardentem colendi. Cogitate, quos, quam reg-
tiosa noxa Proceres definitionem litis nostrae probabant, et, dum rem-
nem nostrum regno sufficiunt potestatem Principis, dolo malo, in se tra-
hant. Cum autem nihil obarg, nihilq, antiquis habeam, quam bonum
publicam, basq, Machirelli vulgatas, pelle ovili mcedentes, miserissi-
mo exerev odio; rogo vos, ex animo fraterno, ut alter alteri labem
concedat imperium: me ego ultio abdicabo.
abit.

DEMONSTRATIO Tuum esset, agrè concedere rationi, agnos-
re tenacitatem tuam, mihiq, regnum permittere; id quod jam à Falla-
factum vides.

TOPICUS Tuum profectò foret, agnoscere indignitatem tuam, mihiq,
permittere, quod optimo mihi jure vindico, et vindicabo.

DEMONSTRATIO Enimvero dignior cogito, quam indignitatem TO-
ci: ad ne tam vilia non spectant.

TOPICUS In se ignorat, et suspicit, facile omnes despicit: suscipit
se nunquam demittit, sed deicit: non descendit, sed precipitat, casusq,
dignit sui eminentiam denetiz.

CONTRADICTION incedit. Generosi animi, ut rem natam esse video,
Regnum hoc, sine infamia, vacare non potest. Pusillanimitas Heroes build ad-
at.

DEMONSTRATIO Egone patiar infamiam, et labem opprobrii?

TOPICUS Ego ille generosus sum Heros, tu ignarus et pusillanimus.

CONTRADICTION Hanc tamen ensis dirimet; quem ego virtutis arbitrum
esse reor.

DEMONSTRATIO Nunquam mihi, ad magna, defuit animus, neq, ad ca-
sundum imperium prudentia.

TOPICUS Utinam perpetua infamiae nota huic fronti inuereq, si vel se-
ignavia peccatum comiserem in rempublicam.

CONTRADICTION Quod si ad me hoc spectaret negotium, malim
occumbere dextra, quam adversario diadema per recordiam concedere.

DEMONSTRATIO Cur patiar, me à fratre juniori opprimi? Si consanguinitatis jus violandum, regnandi gratia violandum est. Eri mihi regnum eripere cogitat, etiam vitam eripiat, neesse est: care tibi a me.

TOPICUS Ambitioni et superbia tua jam concedam, sed da locum, ubi stricto te fero videam.

CONTRADICTION Locus hic satis opportung videtur.

DEMONSTRATIO Revertamur ad crastinum.

TOPICUS Revertamur.

SCENA VI.

DISTINCTIO, toga Ambiguitatis induta.

Ambiguitas in perniciem et ignominiam mei natus est. Ita ne circumvenit furcifer, ut vix vitum labris meis admoveam, et subito rex, pes rex caput officium suum meminere. Mox me totum somno occupavit, et hospes, integram desquamarem Falernum, me excitavit, netiumq, pro comestione, quod ille sponsionerat, mordicus extorsit. Circumspiciens animadverti, me non modo mente et pecunia orbatum, sed et togam meam, in pallium hoc misellum, sive pellem togatam respellis vulpeula, demutatam. Ead facerem? ne expalliatq, micedem, in collum conjei, et nemini nisi simplicitati meae irascor. Jam ad me vocat dubio ablegavit solidum hinc conservum suum, ut mihi illudat. Fallor, aut talia videntem Democritum in noerorem conjicere.

IGNORATIO ELENCHI. pcedit.

Quid istas cogitando, Ambiguitas? Hery noster clares et vitum hoc tibi consignandum mandavit; tene. Talia mihi nunquam committuntur, quia nimium sum simplex, sed ille nimium compositus Negram. Jam aufugit, et ulteriora Heri nostri jussa non ausultavit. In his vocare debet nonnullos ex Gynaeo Veronensi: in similibus ille Sator Sartorq, doctus est, et artifex artificiosissimus. (Distinctio accepto vitro ab il)

SCENA VII.

FALLACIA, OPPOSITIO, CONTRADICTION.

FALLACIA Ubi Domini fratres mei?

OPPOSITIO Duello pugnantes, semimortuos reliqui ambos.

FALLACIA Multumne sanguinis effuderunt?

OPPOSITIO Plurimum, et uterq, in terra circumvolatq, fere animam efflarit.

FALLACIA | Sanguis hic, noster vini erit Rubri, die nec coronationis elapsus est, nec
endi. Nunc consilia mea prudentissima astutare nupio, preciumque ex successu
licissimo attollo, cum me calide omnium adversariorum neomum victorem videri

OPPOSITIO | Interim Amicorum et optulantiu[m] memoria non concidat.

FALLACIA | Definitionem et Divisionem in aula mea non feram.
positionem refragantem non habui, ideoque ego opera a[ut]i, est animus; et in
sua eam actione confirmato. Tu, Contradictio a consiliis meis intimis
enis. Oppositio autem Dux mei exercitus: siquidem in bello et pace ego
admirar amicitia[m].

OPPOSITIO | Fidem nostram usque ad aras, sancta fide promittimus:
hinc ex animo novum, gratulamur imperium.

FALLACIA | Non est, cum dubitem, vestrag, ne integritati penitus interrogato
ro. Hoc modo Scientiam et Opinionem, reconditissimas Veritatis
doloso mihi devincam amore. Quid autem vobis videtur: quid pond[us] consilii?

OPPOSITIO | Si res mei esset arbitrii, ego sum[m]m[um] miserem lacteis his
ellis.

CONTRADICTIONE | Possunt et carcere vel vinculis exignitissimis ad
datur Vestrae libitum duci, vel trahi.

FALLACIA | Principio negotii tam atrocia non conveniunt, blanditis
aggrediar et byssinis verbis, gra oleant Arabiam. Sed prosperate, et
pro novo Rege, per universum proclamate Regnum.

OPPOSITIO | Prosperam.

FALLACIA | Sed expectate. Ut nominis mei claritudo illustrius em
at, non me FALLACIAM, sed SOPHISTAM cognominate. Tu autem
Oppositio fac, ut Definitio et Divisio intelligat, in posterum illom
ficia et semitia grata sicut fore; unquam abeundi facile in petratu
more aulico.

OPPOSITIO | Acceptis imperium mihi exhiberi sicut potuisset, hoc ego
rectissime et fidelissime exegrar. abeundi.

FALLACIA | Etiam vestra perfidia mihi sicut op[er]a est, o turpissim
ambitionis mancipia! Vestra ego simplicitati ne sicut confidam. An
ra, qua in finis pectoris custodia, nequam deprehenditis, suscipi

est, ne vestra ambitio ex amicos inimicos faciat, neosq; proditores et oppres-
sores. Vos ego, quos extollo, meis artibus depreciam, cum regnum meum fir-
maverit; cum nunc vos substitutio superflua. Canis nothig non mordet;
ne causa deerit occidendi. His quoq; sublati, nec invidiam nec infortu-
num pestifera.

ACTUS III
SCENA I.
DESCRIPITIO.

Si ulterius pedem profero, pessum eo, aut cornua ferre cogor, ut Ulysses se pati existi-
mabat. Omnia et singula calamo exprimere seximang Geryon haud poterit, ne dum ego. x vide apud Arund. pro,
verb. cornua facere eodem
sensu veteribus, quo nobis
in ge, usurpatione Heins. in Sa,
tigr. cras caedo, bodie nihil
quid sit: plura video quam memorare possim, et plura memoro, quam creduntur. Mulierum in ge,
ma plane describere non possim, faciliq; enim videtur, vitam convestire, cum illo Satorre Plu,
archi, quam hujus generis constantissimam inconstantiam accurate signare. Certè, ex pristina
dignitate sunt materia, quae in tot formas est emittibilis. Expungi rectis poterunt, cum
perussa et stibio quideant. Laboris etiam est haud exigui, descriptio Studiosorum: Unde in
rimem genus est, sed specierum similes. Obstinati sunt, Heliones, irisores, temerarii temu,
enti: hoc modo in officio meo progredi haud possim, sed cogor de micuere difficultate, quod
his supiores meos queri. Bonis hinc cum anig advolet Distinctio.

AMBIGUITAS cum habitu Distinctionis.

Unde nobis Descriptio: novumne Regem nostrum nosti?

DESCRIPITIO

Nescio, oculis, an auribus meis fidem habeam! Ambiguitas Distinctionem aut Distinctio
Ambiguitatem mendit, aut oculos, auresq; malis mihi fascino vit genig.

AMBIGUITAS.

Agite pugni, loquimini, quis sim? vapulat.

DESCRIPITIO

Ex manibus duplicatis te cognosco. Ambiguitas es: et ex pugnis cognosceris ut Diaboli,
qui se in Angelum lucis transformare potest, ex caprinis pedibus.

AMBIGUITAS.

Descriptionem occultatam esse docet: Mitine duplicata, aut quatuor manus!

DESCRIPITIO

Imo, quia ambidexter es, et utraq; pariter uteris.

AMBIGUITAS.

Laudas me: tales enim Plato volebat cives.

DESCRIPITIO

Sed nolebat illos uti duplicatis linguis.

AMBIGUITAS.

Sic ille Mitbridati et Scaligero, qui viginti quatuor usi sunt linguis, in Civitatis
procul dubio denegasset.

DESCRIPITIO.

Aut fallax es, et ab his longum distas. Illi unam rem variis vocibus, exprimabant; ta, u,
a voce varias res.

AMBIGUITAS.

Honorem me laudas; hoc n. modo asseram meae dictionis, verborum emphasin, et totius orationis profunditatem commendas.

DESCRIPITIO.

Bene, sed verborum tuorum aequivocatio fallit.

AMBIGUITAS.

Imo aequivocatio etiam vera esse potest.

DESCRIPITIO.

Aequivocatio duplex sensu verum et falsum; Sed nequaquam duplicem veritatem, quae simplicissima est, includit.

AMBIGUITAS.

Vab! quam tenuis et ruidus es. Quid Oraculis verig! sed, inquires, obmutuere: Nequaquam Advocati n. urbis nostrae Oracula, quotidie pronunciant; et oraculorum nostrorum falsissima proloquuntur, quae trahentes vera existimant, sicq. secundum iustitiam appetant, mentis quasi statueron eo inclinant, ubi pl. muneris apponitur. Sed deus ipse Regem nostrum vidisti?

DESCRIPITIO.

Quis tibi hanc togam in collum coniecit.

AMBIGUITAS.

Non respondes, ad quaestionem!

DESCRIPITIO.

Non quares, ut respondere possim.

AMBIGUITAS.

Ehem! discipulo mente captus, vinculis suis liber est, et ad nos appropinquat.

DESCRIPITIO.

Cum mente captus mihi nullum suppedit negotium. abit.

AMBIGUITAS.

Si mente captus non esset, mihi nullum cum illo suppedit negotium.

ACTUS III

SCENA II.

DISCURSUS. AMBIGUITAS.

DISCURSUS. Delirans

Ita res se habet, meo et veritatis pincto; non n. in Deo, nec in fluctibus Scotiae insulis versamur.

AMBIGUITAS.

Utinam in Insula Anticyra esset.

DISCURSUS.

Neq. in navi navigo, ut terram secedere, pitem.

AMBIGUITAS.

Nisi stulti navigent, in terra agit.

DISCURSUS.

Sic est, ut cogito; terra circulus est, forma rotunda et absolutissima, unde in gyrum rotatur.

AMBIGUITAS.

Vestigine laborat haec Philosophia.

DISCURSUS.

Caelum totum coeruleo marmore fabrication et fornicatione inornat.

AMBIGUITAS.

Accedam oportet, Serenissime Rex. An' caelum esse marmoreum?

x ubi belleporium abradat. Strab. l. 9.

Discursus.

Quid dubitas! sereno tempore sermo meo apparet sole meridiano clarior: nubibus vero temporibus defudet marmor; unde pluvia ad nos distillant.

AMBIGUITAS.

Hinc procul dubio, Anaxagore temporibus, mimbri lapidibus graves, in terram exonerantur.

DISCURSUS.

Verum dicit.

AMBIGUITAS.

Quid vero Sol, in marmoreo hoc solo!

DISCURSUS.

Sol constat puro aere coronario.

AMBIGUITAS.

Ex hoc fundamento Solino, facibus ceum referenti, aliquos populos tantum ceteri anni tempore frui hoc sidere: sicut profecto, qui aeternum per longis anni spatium non conueniunt. Quid vero Luna!

DISCURSUS.

Luna argentea est ex aere.

AMBIGUITAS.

Est, quod dubium mihi moveat: argentum enim in crumera mea est Lunaticum; semper decrevit, nunquam augetur.

DISCURSUS.

Stella, varia magnitudinis, monetae exhibent, thaleros, denarios, asses, nummos, obolos: etc.

AMBIGUITAS.

Felix, qui in hora sua natiuitati haec sidera habuit propitia. Sed tunc tanta Serenae scientia!

DISCURSUS.

ego saepius per Coeli tabernas; ad insigne Arietis, Tauri, Geminorum, Aquarii, etc. diuertor, usquam autem, quam in Leone et Libra, melius vivo.

AMBIGUITAS. scorsim.

Credo equidem. Sermo enim non mihi Lunae influxum sapit.

DISCURSUS.

Affirmo tibi, ne non semel ultra limites; caeli et primum mobile exspatiatum, ubi urbem Aeonium infra me desiderem contemplatus sum.

AMBIGUITAS.

Mira peregrinatio: metus est, ne ex summo ad infima delabatur, meq; trahat ad praecipitia: ab eo.

DISCURSUS.

Per intima terrae loca transitionem Herculi ignotum regi. Auernum inferis a, is transnavigari, et flammis Phlegetontis, fixis oculis aspexi.

REDUCTIO. incedit.

Retrovertendum est, Domine mi.

DISCURSUS.

liber, ut Charon me expectet, contemplandus mihi est ignis elementaris.

REDUCTIO.

Arg tibi sit Charon, mihi assa caro: hanc viam non mitor.

DISCURSUS.

Sed ego Te mecum pertraham.

REDUCTIO.

Luce vero animam vestram mania vel vesania implicat! Apaga has rugas.

DISCURSUS.
Egregie Heraclitus, animam siccam, sapientissimam esse censuit: lacrymis tamen
na miseria est benelectanda, ut uberes coeli fructus producat.

REDUCTIO.

Lacrymis non est opp.

DISCURSUS.
Ridenda igitur vanitas mundi cum Democrito.

REDUCTIO.

Bene est, procedam. Discursus. saltans et sibilans.

Venio, veniam, cum veniam, venio.

ACTUS III. Scen. III.

Fallacia, Ignoratio Clerici.

Fallacia.

Nescio quid in facie mea Scientia desideret: sed per spicula
est, & occulta penetrali, non obstante externa specie. Me
itaque mihi impers, usque diem auream devoravit hanc, ut
ad mea ego voluntatem facile probam. Ausam me
carmine sollicitabo. Legit facile Carmen.

Probatio. Idem impudentia mendico vultu profuit. Hen
serbas literas ad Doria Scientiam, cui ego bis amorem meum
gratissimum reprobato. Non genus meum antiquo nobilissimum
non potentia mea amplissima, non divitiis meas copiosissimas
non amicitias & honores in oculis habeat, sed devotum ergo
illa animam, prolixè felicem, si in his domus famulatus
amore speraret. Ambitio mea hoc agit, et terreste hanc
van, veluti columba venerea, in colam evasat.

Ignoratio Clerici.

Mets est ne hoc desiderium quod meteorum, vel ignis factum
extinguat.

Fallacia.

Dic facilius Solem ^{refrigerare} quam me Scientia amore.

Ignoratio Clerici.

Ne cures: quod verbis tractanda veniunt, sed indistincte
sunt relinquenda. Fallacia.

Occasiones occupa omnes. si his profuerit delicijs, etiam
te magnam redundet evolvemur.

Ignoratio Clerici.

Non deero imperatij . abijt amicum o.

Falsacia.

Meministi oia? Incogitatus tu es et sine literis nunquam mittendus. In amore discipulos habui quamlibet imos, & illos novus vestimentorum rationes docui sedulo, meo dictu sciunt senes, quod juvenes simulare debeant, & vetula, virgines amulari. Paupertatem amantium mea ego manu palliare, in quibus gratiosus si quiesci, & cum de me despere? Stultorum e nihil sperare non cogit, cuius astutia felicitate laudo deservit.

Contradictio incedit.

En unum ex meis. Utendum e ad breve, ego opella post ingratum tulum oportuno tempore, ab aula eliminabo, vel quod tulum erit, opprima.

Contradictio.

Serenissime atq; potentissime Rex. Deus tibi largiatur se, licitatis tuae perpetuitatem, augetur dies vite, & benedicat throno tuo in secula.

Falsacia.

Agnosco votum tuum, & gratiose gratia habeo.

Contradictio.

Majestatem Vestra tanquam legitimum Regem poloniarum.

Falsacia.

Donum factum! Placetne populo novum regimen?

Contradictio.

Ex intus visceribus tanquam oibus auspiciatum imperium nullis ac clamoribus Regem presequuntur, sibi hoc regimen invicem gratulantes et exultantes.

Falsacia.

Inter alia etiam, cura nobis erit, illos amore gratiose removere. Servile vitium e ingratitude, quod regnum aium laud addeat: graty itaq; & tibi ero; cum voto, ut unquam mundi tandem in mea manu foret, donec tuis in me meritis satisfecerero.

Contradictio.

Tunc certe oporam gratitudinem ex affe experiremur.
Sed, si interrogare licet: qd spei e de quirenda Scientia?

Fallacia.

Spes abundat, dum res deest. Sed amor meus, pp amicos
necessarios, in discrimen adducitur: id quod brevi patebit ma-
nifestig.

Contradictio.

Majestatis vestra verba parum intelligo: quod autem discrimini
imineat interrogare non audeo.

Fallacia.

Nemoq. me plus fidei promeret, idq. te meum periculum ce-
lare suo possim. Scientia, dulcissima mea, aiam bene ex-
ga me affectum satis significavit, obire a. deponatione
cum Demonstratione jam decumbente: sed unum ante via
ei tollendum.

Contradictio.

Ego tollam: modo, quis sit, scia.

Fallacia.

Judicium, Depositionis testis rogatus, meos amores intertus
& scientiam, mihi noventem, ap. omnes deseret.

Contradictio.

Mittam ego eo temerarium judicium, unde nega-
redire quengra.

Fallacia.

Reste intelligas, necesse e. In duellum me procare
est verity. Cum a. Honor & vita pari passu ambu-
suteunda e. Inj. pugna alea, quicquid amici confutant.

Contradictio.

Hoc meum vrit aiam. Et cur. Sore gtero in mortario
ignoscat a. mihi Majestas vestra, si propositum hoc intercip-
& prigio etiamsi vitam. Sano amittam, nil interest Rege sal-

Fallacia.

Quid facia? amicitia tua tanti facio, quanti regnum
meum. Si a. meas obire vices in pugna. Sano flagitas, ne

esse est ut laetitia adveniat: hoc n. modo inter nos venit
ne in neutrum inde rediret ignominia.

Contradictio. Ferrum

Quasi vero Magnatum causa semper felicitas succedat? illum
ego solum exoculabo, q. semper falces in aliena messem fore,
vit mittere. Titulus felicitatis est, mea manu perire.

Fallacia.

Lanxam gladii tui hoc oleo tinge.

Contradictio.

Quando vero tempus & ubi locus praesentis?

Fallacia

Hora nox instat, & locus hic est.

Contradictio.

Mox adero cum armis q. domi indiam.

Fallacia.

Del deus! hanc causam silentio sepelias oportet; impingit
a. ne oppositio tibi hanc victoria occasione praecipiat.

Contradictio.

Facula dabo.

Fallacia.

Nunc expior incolumitatem Regis Hermania tibi cordi ee.

Dum illum tibi magis magis devincere satagis. Hbit.

Risi enovior, quoties praesentis fallo. Cor mihi palpitat: sese
mice tuncidabunt, ut spero.

Actus III. Scen. IV.

Ambiguitas, Ignoratio Elenchi.

Ambiguitas.

Hoc hoc ego faciam vesicam ceream. Magnates
stulti q. ac astutis indigent. Contra Gynacera Veronense
sam meditor.

Ignoratio Elenchi.

Hoc est quod tibi jam pridem significatum volui

Ambiguitas.

O factum bene: ego sic cornix sum, male aspicienda
avis, tu vero amoris lubricaria.

Ignoratio Elenchi.

Suffragis: quid facis?

Ambiguitas.

Subens volens. Cui vero mi frater in senio tuo
es? Euge, legatus es.

Ignoratio Elenchi.

Sed non sum eloquens.

Ambiguitas.

Patet tibi eloquentia, scribere literas respicis ^{nas} ego verba
ediscis, & te Regem simulas. Res non habet successum
viam, modo velis hoc alio profertibus aggredi, qui si
fuerit, fuerit fidei.

Ignorat. Elenchi.

Tu si penses eis, abire omnem difficultatem arbitraris.

Ambiguitas.

Adeo, sed para te ad hoc sabuta.

Ignoratio Elenchi.

Vesio & ~~by~~ elegantior barba virum faciunt; nequam ad
lignit.

Ambiguitas.

Mety non e, dum hinc elido. Nullum, ut Domino meo mal
servia. tibi rem servat, mihi spe integra & ex affe
linquit.

ACTUS III. SCEN. V.

FALLACIA, OPPOSITIO.

Fallacia.

Nosti, o Oppositio, regia dote ei silentium, tibi gere
dita. Sed, ne fo verbo utere, ne forte te hostis agnosca.

Oppositio.

Hinc ego gladio sermone omne gredidi.

Fallacia:

Accipe hunc pulverem tuis affricandis armis, quia inimicos nostros. Utere vindicta fortiter.

ACTUS III. SCEN. VI.

REGINA METHODUS.

O me miseram! O me nunquam satis felicem!

Egone omnem pro tuendo bono Regni nostri ordine movi lapidem? Egone Discursus mei optimi Regis non raro manibus aureum quasi Ariadne filium indidi, quo futiles errorum se Labyrinthis explicaret? Et jam per totidem annos exoptatisimo aequae fecundissimo matrimonio juncta, non tantum ab illo, misero mente capto, deseror, verum ^{et} ^{miseri} ^{et} ^{commutato} cum odio amore, in exitium profligor. Accedit et inter aliorum quam plurimarum malorum Ithacas hoc maximi mali, quod optimi filii, Demonstratio et Topicus, dolis et fraude Fallaciae commissi, duello quum certarent, mutuis vulneribus invalidi ceciderint. Nae si moerore hodie contaberem, aut dolore simul et semel differer, si vel Aderonta, Rep. nostra p. Dni Mariti morbum pessime se habente, moverem, casus sat praegnantius in tam valida miseria invenirem! Egone per omnia rerum bivia ac trivium decantata Artium ac Disciplinarum sum Regina, cujus et nomen Logicorum quere notant? Egone rerum dives ab Aulicis meis, ab Amicis, a consanguineis, ab ipsa fortuna destitutor hodie? Infausto satis mihi omnino hoc nomen a Parente Hermenia inditum, ut audirem per omnem meam vitam METHODUS, quam Anodi nomine convenientius dici nunc existimarem. Per Deum immortalem obsecro Vos, fortunatarum mearum confesos! Dicite ipsi quum in locis res tenes hae meae fuerint? Fuerunt illae felicissima. Quid? Nonne ego Sophistarum technas, veluti lupato quodam injecto codicibus? Nonne omnes, qui adversus bonum ordinem calcitrabant, in gyrum redegi? Nonne ma-

levolas buccinas et clamorosos Stentoras, qui se mihi opponebant
Felicissimè superavi, superatos in ipsum, qui debebatur ipsorum
meritis, nisi locum? O bona Dea Fortuna, ut nunquam
es bona! Quam ~~ambigua~~ p. constans es in levitate tua.
Quam ambiguus passibus sine inde volabitis eras! Memini
seu probe memini, quum Mariti amplexibus læta, dulcissimis
cognitionibus die nocteque deliciarer: Nunc, nunc verum
magis magisque omnes illum amoris igniculos erga me
foresse sentio; sentio illum beneficiorum meorum immemorem
morem, Amorem veterano commutasse odio. Sed quid
de malis præteritis? Quid de presentibus conqueror? U
deo cælum adhuc in nubem coactum tempestatem grav
orem in extremam Reipub. hujus nostræ ruinam datur
Quid si vitæ residuum in exilio agendum? Quid si
de vitâ ipsâ periclitandum? Annon exilium sufficere
mali præsentis interpretativum, nisi discrimenibus
tæ à meis osoribus exponeret? Sed facilis factura
ginae, si modo Rex à Chirurgo felicissimo Analysisi mox se
compos reddatur. O interim bene tibi, si in Auguribus
tuisses Methode! Si in obscuro vixisses: Bene me-beret
vixisses! O quam procul à Jove Tarpejo fuisses, si pro
cul remota ab Aula egisses! At vos, o Reginae, imp
tis orbis in me intuentes, nolite nimium lubricitatem
Fortunæ tribuere! Me pilam Fortunæ videte, jam in
loco volantem, jam ad ima devolutam, depulsam, detrusam
Nolo plura in hanc rem conqueri: Dum Veronam
sus magno cordolique excreviata ab sine sine ulteriori in
pergo, et è longinquo Spectatrix facta rerum even
expecto.

quân
lescent
gaudii
Deme
hinc
ma:
dolor
E
F
D
tim
Ita
Ita
pess
C
tip
pre
J
dol
Ver
qua
bat
bita
dulce
cum
his

ACTUS IV. Sc. I.
Inventio & Descriptio.

Inventio.

Quotidie animi voluptatem inuestigo, et nihil dulcius experior, quam caput triumphali laurea circumdatum, in Musarum gremio requiescere. Sed insatiabilis Ambitio, et maculosa Invidia purum hoc gaudium misere contaminarunt. Descriptio refert, Topicum meum à Demonstratione, Dyomachia victum, et graviter vulneratum: hinc dolor: hinc lacryma! Amisi Intellectum, filium tuum charissimum, ô Anima: sed amisi etiam dilectum et sauciatum meum Topicum. Hinc dolor acerbissimus in pectore fluctuat.

Descriptio.

Exoptatam te in via invenio. Invenistine Principem juventutis?

Inventio.

Frustra fui, et amicum etiam pertimesco perdere.

Descriptio.

Vulnera ejus carent discrimine: curam nostram convalescet, ut speramus: timor superat periculum.

Inventio.

Gratissima nuncias, si vera sunt, ut arbitror.

Descriptio.

Ita est: sed ex alio angulo plus satis mali se proripit.

Inventio.

Ita mihi affirmavit Methodus. Semper per Regis vestri morbum pessime habere.

Descriptio.

Chem! vidisti Dominam Methodum, quae Regem nostrum, impatientissima ut est mulier, deseruit: cum tamen ejus praesentia admodum proficua fuisset.

Inventio.

Reginam Methodum omnino culpam vacare existimo, magnosque cordolio excruciatam, ut se peregrinis malis merito abdicaverit. Cum Veronam versus pergerem, vox debilis et querula me revocavit, quam audiens, substiti, et Regina esse, facile intellexi. Heu mihi, dicebat, heu me miseram! à Domini Mariti mei consortio procul habitam et alienam! memini, heu probe memini, cum ejus amplexibus letissimis cognitionibus die nocteque deliciarentur; ejus ego manibus aureum quasi Ariadne filum indidi, quo se artium ambiguus Labyrinthis tutius explicaret. Nunc vero omnes amoris igniculos erga me

suffocavit, et meorum beneficiorum immemor, amorem veterano cummu-
tavit odio, meq; in exilium profligavit. Hoc modo quarentem, pro-
mentis meae turbatione, solatio, erigere volui, eoque perfrasi, ut ad au-
lam redire in animum induceret. Accidit autem, ut Definitio et Divi-
sio nobis obvii facti, occasionem promitterent, Methodum, incognito
modo, ob imminencia turbati status discrimina, occultandi. Sed mo-
ram longiorem non facio: habenda cura, ut Topicus saluus sanusq;
ad me redeat; teq; certiore facio, me Regiam Methodum rever-
tendi animo reliquisse.

Descriptio.

Habeas gratiam pro iudicio.

ACT IV. SCENA II.

Ambiguitas, Ignoratio Elenchi.

Ambiguitas.

Nondum basilicè exornatus es ad Fallaciam. Cur tibi barbata
non agglunasti? Cur non ursinam assumis pellem? Sed oblitus es
maximum.

Ignoratio Elenchi.

Cridnam? si quae res est meo par ingenio, certe haud omittam.

Ambiguitas.

Res est incomprehensibilis, ut Euclionum munificentia. Nosti, p-
modo Cinon Trajanos fefellerit?

Ignoratio Elenchi.

Probe: cum equo ligneo. Latine mihi opus est?

Ambiguitas.

Non equo, sed asino, auro onerato. Serio loquor: Pedes ei-
nus te decent colligati vinculis, tanquam captivum Cupidinis, sicq;
Domina Scientia facile tui miserebitur, vincula solvet, et suis te ulna-
retrahet.

Ignoratio Elenchi.

Siccine moris est? Audacius loquerer, si talpa essem; volo dicere, obru-
latis oculis.

Ambiguitas.

Rectè dicis: Amor et obscuritas individuo utuntur contubernio.

Ignoratio Elenchi.

Hoc igitur velo me excoeca.

è liberis Fallaciae murmurat.

Ambiguitas.

Nunc loquere: sed clare clama, aut conclamata res est. Aperi os, veluti ostreae solent: margarita verborum tuorum largius profluant. His ego te lapillis, veluti secundum Demosthenem, reddam elegantissimum, sed parce digitis meis, dum centum numeravero. * Jam relinquam hanc statum ignorantia; ego abeo. Sed quis niger hic Heraldus?
* Ambig: ipsi aperit os cum ligno, sicut in Quaba.

Contradictio alio vestitus habite.

Hiccine locus, ubi Adversarij meus expectat? Ecceum: sed sine armis et animo; captivus ante pugnam ducendus. Sed heus alio modo hoc militabitur bellum. Lumbifragium hinc auferes. Non est Judicium, sed alius Pythagorico silentio devinctus.
vapulat et abil.

Ignoratio Elenchi.

Si crumenam meam, in qua vacuum datur, vis: accipe. Ciccine Legati Amoris excipiuntur? fuga et patientia mea sunt comites. Sed hoc infortunium silentio vindicabo, ut a consiliis Cornutorum esse queam. Quid porro faciam, inconsultus, meditor.

ACT. IV. SC. III.
Judicium, Propositio

Judicium.

Nusquamne in his apparet locus Intellectus?

Propositio.

Nusquam plane: frustra fuit omnis investigatio et inquisitio.

Judicium.

Consilio Fallacia in Verzone territorio quiescit. Sed ubi latitet me latet. In turbido est omne consilium. Latet Veritas, Fallacia imperium tenet, bonae leges non exercentur, prisca virtus vitis novis corrumpitur. Munia regni malitiosi et dolosi obtinent, qui plebem excoziant, nobilium opes decerpunt, et inter fratres nova quotidianae discordiarum dispergunt semina. Quia et ipsum verbum DEI agrediuntur, perperam interpretantur, commentis depravant, et simplicitati multis humanis traditionibus illudunt, vel mysticis visionibus eludunt: hoc modo video Intellectum in his oris non versari, ubi ubi sit.

Propositio.

Omnes queruntur, nemo succurrit. Lachryma non eluunt do-
lorem verbis longè majorem et ineffabilem.

Judicium.

Quid aliud accidit interim, dum Rex vester decumbit.

Propositio.

Oppositio et Contradictio, duello certantes, magni vulneribus in-
lidi cecidere.

Judicium.

Etiam Contradictio vulnerata est. Sub Luna inconstantia, non dat
constans felicitas. Inanes arbitramur illos, qui in aërem castra
struere satagunt. Sed idem faciunt, qui in fluctuoso hujus mundi
oceano haleyones nidificare existimant. Tot vitæ arumnae,
militatis documenta, à coelo immissa, veniunt; siquidem mentis
nostrae requies in firmo, et non ambiguo vitæ statu consistit.

Querulum est genus humanum, quod semper cum fortuna sua co-
ditione rixatur; imò sepius alienam in nos recipimus calamitatem
ut habeamus querimoniae occasionem.

Intellectus, Distinctio incedunt.

Propositio.

Ecce Intellectum, Principem tuum desideratissimum.

Judicium.

Tecum, o Princeps Serenissime, omnis felicitas postliminio res-
tatur!

Intellectus.

Gratias repono. Ego Distinctio, libertatis meae vindicari
laudo, sine quo in carcere perissem.

Propositio.

In quo, queso, carcere?

Intellectus.

Promiserat mihi Ambiguitas Bibliothecam instructissimam,
sed ejus fidei obsecutus, intra Fallaciae cancellos, et nequitia
penetrabilia simplicitatem meam conclusit nequam homo.

Propositio.
Dic queso Distinctio, quo modo?
Distinctio.

Quomodo Intellectus captus et deceptus fuerit, jam dictum est. Deliberatio autem, hoc modo subsequuta, venit. Propter hanc togam (quam miro modo, ut alias dicam, adeptus sum) pro Ambiguitate habitus fui, et in hoc Schemate claves Fallacie accepi, cum mandato, ut vitrum in thecam reponerem. Hoc cum aperem, inclusum comperi Intellectum, Scientiam, et Opinionem, cum illustrissimâ matre Veritate, omnesq; vinculis suis liberari.

Propositio.
O factum heroicum!

Judicium.
Et tu fuisti in Museo Fallacie?

Distinctio.
Non est Museum, sed Palatium, omnibus technis exornatissimum; Venenosa sentina, nundina nequitiæ, ubi Iliades rerum Nigromantica-rum, colorum aulicorum thecæ quam plurimæ, tessera dolose, aurei hami, adulterata moneta, culti magnetici, & Larva, Lucerna versatiles, cerussa, sibi, et ut semel dicam, apparatus ad decipiendum totum mundum. & videatur Cardanus in Subtilis.

Propositio.
Quid autem condebatur in vitro?

Distinctio.
Philtrum magicum, quale Medea vel Circe vix miscuisset.

Judicium.
Venenumne?

Distinctio.
Cum mihi traderetur, facile conjeci, magni momenti poculum esse. Cum autem experimentum capere constituerem, guttam cani, in jusculo absorbendam, propinavi, qui extemplo rabiosus au- fugit. Hec cum didicissem, ad famulitium Fallacie me con- tuli, et vino malvatico commiscui, sed, meo malo, tunc non interfuit Ambiguitas, qui alias, cum reliquis combibisset ve- saniam.

Propositio
Res nira. Itane haustus ille mentem abalienat?

Judicium.
Nil novi. Cui bibit, inde furit; et metus est, ne forte ex simili causa Rex noster laboret. Sed audin' Propositio: si simili modo malum sibi contraxit, poterit et simili modo sanari. Purgatio corporis et sectio Cephalice morbum sistent.

Propositio.
Prosperitas hujus regionis cum ipsius salute conjuncta est; quae etiam vobis immortales debet gratias, si convalescet.

Judicium.
Quales, quæso, heic degunt Medici et Chirurghi?

Propositio.
Celeberrimus Chirurgus est Analysis, qui Demonstrationem et Picium feliciter tractat. Judicium.

Hunc igitur quamprimum accersite, ejusq; credite solertia.

Propositio.
Coram esto, mi Domine, et presentia tua superabit omnem difficultatem.

Judicium.
Subens, volensq;. Præcedat Intellectus, sequemur.

ACT: V. SCENA I.

Famuli et serui Fallaciae saltantes et clamantes profiliunt, tandem verò discedunt furibundi.

Fallaciae
Ora hæc est Czynnus: quænam Furiarum, Aulam meam flagrat evertere? Hiccinè serui mei, et ministri, quibus regni munia concedidi? Cuius igitur Daemon hos furibundos concitat? Non sufficit captivos aufugisse. Intellectus, Veritas, Scientia, Opinio carcerem evasere, et totum meum famulitium, velut Bacchides et Thyrsis, debacchatur. Utinam extra Mundum progredi liceat, aut in mundo securè alicubi delitescere! Sed meis ipse constructus sum carceribus: meis obruor machinis. Experiendò discas, quam arduum, quam obnoxium fortunæ cuncta regendi onus, quam breve artis et falsi confinium, vah! Cuius Spei mihi reliquum? Anxium habet anceps astutia mea eventus. Nil profectò socordia peccatur.

29
neq; peccandum, sed scrutanda passim suffugia, ut tutus elabar. In
arenâ consilium! meo utar ingenio, vi dominationis convulsus.

ACT: V. SCENA II:
Analysis, Equipollentia, Judicium,
Inventio, Discursus,
sedens.

Analysis.
Bonum est, ex re festinare remedium, & aperire dolorem.

Addebant insuper Contractio eque ac Oppositio, causam pugnae
praebuisse Fallaciam, eiq; instinctu, se Demonstrationem & Topicum
commisisse.

Judicium.
Res vacat dubio: dolor hic ex dolo Fallacia increbuit, qui nihil est
veritus, Parentem suum mactare insaniâ.

Analysis.
Cedo pulverem perfrumatorium, Equipollentia: Recipe sanguinem
columbarum & aegroti capiti applica summo cum studio.

Equipollentia.
Faciam, quod imperasti. Accedat modo, nil motus officiet.

Analysis.
Expergefactus, Musicae dulcedine pelliciendus est.

Factum dabo.

Analysis veram secat Discursui.
Respicite, quæso, plus melancholici humoris, quam puri sanguinis pro-
fluit. Hæc causa est, quod circa sepulturas discurrens naenas
cantitet, circa flumina vagus discurrat, & inter pocula tristis ac-
cumbat. Hinc sibi Palatii sui peristromata phantasticis expingit
coloribus. Humor hic coeruleus à felle provenit, unde effervescentia
& iracundia, quæ sæpius Regum solia, magnâ inquinant labe &
Justitiam dejiciunt: imò hæc flamma vel zelus ad religionis coelum
usq; subit, & ipsa sacra contingit. Aqua hæc tenuis putrefactio-
nem notat & meliores spiritus invidiâ obnubilat, unde postea de-
fluxiones capitis actionum nostrarum rectam intentionem opprimunt.

Judicium.
Nunc purus succedit Sanguis: consultum videtur, venam obliquare.

Analysis.
Impurus admodum Sanguis est, unde cogitationes impurae, & lubricae,

Satyra e' amatoria; quae etiam quietem in somnis interturbant, inter-
diu autem caput deliramentis exagitant. Cedo naraculam.

Judicium.

Novus paratur dolor?

Analysis.

Nimius non est. Jam sufficit. Cedo acerram. Fumus hic compescit
vel dissepit humores, roborat caput, et colligit spiritus vitales. Mox
melius habebit.

Discursus erigitur. Inrentio tafudinem increpat.

Judicium.

Quietem ego impetamus.

Analysis.

Recte dicis: maneamus, conralescet brevi.

ACT. V. SCENA III.

Ambiguitas. Fallacia.

Severissime Rex, accusationem, contra Veritatem instituendam, intima
speculatione deprehendi.

Fallacia.

Bene. Audiamus: mihi deest consilium, nisi tu expedias. Rebus despe-
ratis desperata adhibenda sunt remedia.

Ambiguitas.

Veritas, quae quondam potentissima regina, in splendidissimo confederat
solio, immemor pristinae dignitatis, nuda et lacerata in plateis cum pu-
eris lusitat, in aula cum Morionibus deliciatur; in civitate passim
cum vilissimis ex plebe comessatur, Prudentiorum aversatur consor-
tia, et cum nupet vino, inter pocula, maderet, (quod est dicere)
res muliebres publice monstrare nihil est verita, nec temulentorum
detrectavit amplexus et basiationes. Illius ructus excepere haeretici,
et pseudo-sanctis in barbam regresserunt.

Fallacia.

Sed ipsius filiae Parentis sua ignominiam aversantur?

Ambiguitas.

Scientia omnia experiendo condidit, aërem, terram, maria per-
vagatur, et tamen in patriam peregrina est propriis emolumentis
nè ignara. Vanitatis et otii ludibrium est, precipitans summa ingenia
in extremam miseriam et dubitationum voragines, multi Scientiam
tumescent, qui in vita civili rapulant, et dum omnia perscrutantur
se

sefe ex ase ignorant. Opinio porro commune prostibulum est, que omnibus complacere gaudet, nulli vero in matrimonium sociata. Bonas leges pessime interpretatur, et ex imprudentia, dolo, simplicitate vel crudelitate fallit. Verbo dicam: Opinio in sua volubilitate perennat.

Fallacia

Ex rei usu loqueris: cogitandum enim mihi est, quomodo nugigerulas has mulierculas compefcere, et, sub specie recti, ex regno meo proscribere valeam: nam de illarum amore, non est, quod sperem.

Ambiguitas

Fama increbuit; Contradictionem et Oppositionem vulnerebus quam plurimis concidisse.

Fallacia

Atin? cum vite discrimine?

Ambiguitas

Sic est, nisi Fama ludit.

Fallacia

Contentiosus nunquam bene est, nisi dum altercantur, rixantur, decertant. Hoc tu mihi debes infortunium; tu enim illorum officiorum Successor venies.

Ambiguitas

Has ego spes minime speculoz; illis enim sanguis ex vulnerebus exsiccatu fuit, ut de recuperanda sanitate nemo ambigat.

Fallacia

Itane accidit?

Ambiguitas

Ino, et, quod amplius est, jam concordet, concertationis autorem gravissimis proscindunt injuriis, neq; mei immemores.

* Fallacia nomen non exprimit.

Fallacia

Optimum est ferre, quod mutari non potest. Innocentia passim male audit, quid tum?

Ambiguitas

In via etiam non unus mihi affirmavit, Regem, Discursum, ab Ana-lysi Chirurgo per phlebotomiam feliciter restitutum: quod mihi risum parit.

Fallacia cooitabundq; scorsim.

Tempus postulat, ut mihi caream. Quo vero modo? Effectum dabo. alia mihi non patet via. Quid si Rex ad bonam redierit mentem, et a nobis rationem de patrato facinore exigat.

Ambiguitas

Herus pro servo respondere tenetur: ille iussit, hic iussa executus est.

Fallacia

Itane perstimescis casum?

Mei muneris non est, defendere ^{Ambiguitas} causas, sed accusare.

Fallacia.

Nil vereor causam coram dicere: firmabo autem hanc audaciam
specimine hujus litis. Tu Rex esto, et interrogabis, ego respondebo ad
singula.

Ambiguitas.

Non detrecto obsequium.

Fallacia.

Sed, indue prius hanc purpuram, ne erubescas, ego hanc utar in
tum togâ.

Ambiguitas.

Si de sinceritate tuâ constaret, ut ariditas imperandi palam est, fa-
ret profecto, quod mihi regnoq; congratuler: sed cum insidiâ et nequiti-
â tuâ magis magisq; ducescat, diris te devoreo et regnum rapaci-
mis tuis enipio manibus.

Serenissime Rex, Clementissime Parens. Notum est, me
noluisse hoc capessere Sceptum, antequam digniores Domini Fratres
mei lethaliter vulnerati, neq; se neq; hoc regnum sustinere posse, vi-
derentur.

Ambiguitas.

Sed cur fidos consiliarios meos statione pristina movisti?

Fallacia.

S. R. factum non nego; neq; aliud discordantis Patriæ remedium
quam ut ab uno regeretur, veluti unum corpus unius animo. Re-
sturbatis prompta ad nova et asperiora ingenia non ex aulâ eiec-
sed volentes, lubentes ad privatam relegi vitam; ne forte ambitio-
ne gliscente unus assurgeret, qui projectâ regiâ autoritate, rerum
summam sensim in se traheret, regnumq; in republ. demutaret. Et
quid in Imperii statum peccatum fuit, providentiæ meæ condonan-
dum, idq; publica utilitas facile rependet.

Et igitur, quod mihi, tibiq; gratulez, mi fili.

Fallacia seorsim.

Fugam circumspicio: hoc mihi gallium, securitatis Syngrapham dabit
Permaneto: actudum redibo.

seorsim

Ambiguitas.

Expectandum mihi?

Fallacia.

Imò, ut te facilius invenire queam.

Ambiguitas.

Hæc purpura, quis sim admonet, quis fuerim dememini; quis futu-
sim, haud cogito: hoc modo omnes mihi spes patent; utinam me soci-
mei

mei in hâc dignitate constitutum cerneant, et Inimicus meus, elusa
intueretur. Distinctio. Teneo, quod neq; ille, nec quisquam ex meis
Sperare audeat. Dispicio omnes, qui me aspiciunt, dum Summa Ho-
nozum voluptas animum mihi elancinat.

ACT: V. SCENA IV.
Propositio, Descriptio, Conclusio,
Ambiguitas, Reductio, Ex-
positio.

Descriptio.

Fallaciam adesse. Fama nunciavit.

Propositio.

Ipsus est, aut ejus genius.

Conclusio.

Ambiguitas est.

Descriptio.

Ubi Rex tuus?

Ambiguitas.

Adest, et vobis non vacat: si quid verò vobis cum ipso negotii, ego
patrabo.

Descriptio.

Res est, quae per Procuratorem agi non potest: coram alloquemur,
interim gratias agimus.

Ambiguitas.

Impudens turba aulici moris ignara, habenda et referenda est gra-
tia muneribus. Me intimum Regis consiliarium, forsitan non co-
gnoskitis, quid est, quod coram venistis exorare? quid vobis Spe-
randum, facile dicam.

Conclusio.

Domine mi, mandatum nostrum discite. Te captivum ducamus o-
portet: Tu enim pessimi tteri, nequissimus serous, organum fraudis
et instrumentum perditionis, contra Regem Discursum, Intellectum,
Veritatem, Scientiam et Opinionem atrocissima moliri et contrectare
nil pensi habuisti, reliqua alio loco.

Ambiguitas.

Qualis haec est oratio et ratio? non intelligo dicta.

Reductio.

Explicabimus tibi hunc textum ferreis armillis; neq; tibi ars dubia in-
terpretationis proderit.

Ambiguitas.

Hec tunc meis promerui officiis, ut me tterus in Summis deserat ar-
gustis.

Expositio.

Adducamus ad Regem, et tunc veritatem expunicabimus cruciatibus.

Propositio.

Secedite, Rex ipse adest.

ACT. V. SCENA V.
Intellectus, Discursus, humeris Inventionis
& Judicii aditus, Distinctio.

Discursus.
Vestram pro incolunitate publicâ curam & indefessam sollicitudinem, gratiosè agnoscimus, cum voto, ut ex nostris exantlatis arumnis documentum capiatis, rerum in posterum prudenter gerendarum. Seorsim vero erga unumquemque gratitudinem & clementiam demonstrabimus reapse.

Judicium.
S. R. Dne Clementissime. Quicquid fecimus, ex officio fecimus, & Vestra potentissima protectioni nos, nostraque omnia humilimè insinuamus.

Discursus ad Intellectum.
Tua captivitas adauget animi nostri dolorem, cujus tamen culpâ plane caremus, nobisque cum ratione tribui oportet.

Intellectus.
Ser. R. Cum jam liber sim, captivitatem talem auro contra cariorè æstimo, cujus occasione illa stupenda & admiranda conspexerim.

Discursus.
Facile fidem largimur. Sed heus Distinctio, ubi sunt clares?

Distinctio.
In manu teneo.

Discursus.
Fallacia autem ubi? nusquam apparet?

Propositio.
Ser: Rex, adducimus Majest. Vestrae primarium ejus ministrum, à quo nihil veri adhuc percepimus. Discursus.

Utinam Fallacia nusquam pertium obtingeret: & nostro Regno ad perpetuum proscriptus exularet veterator. Miseram me! delicta juventutis meae deliquio expiari ægerrimè, per filium peccati: utinam cum suo sodalicio ultra Garamantas & glaciale Oceanum confugisset, ne porro in sanum inter meos possit patrare infortunium. Ut autem innocua Veritas, cum suis filiabus has arumnas ex animo mittat, fixum est, jam olim contracta, cum filiis meis, sponsalia nuptiis confirmare. Spes est, ut etiam dulcissima nostra Methodus, ut ex Imperii nostri fidi Proceres revertantur.

Distinctio.
Serer: Rex ne displiceat Majest. Vestra ab hoc tenebrione promeritas exigere poenas. Utinam mihi liceat ab illo turturâ verum exigere.

Discursus.

Crimina ipsius turturam non indigent. Virgis cadatur et exilio mulctetur, si vis poteris carnificis obire vices.

Distinctio.

Hanc ego provinciam, ex voto, suscipio.

Discursus.

Famus.

Propositio.

Sequamur Regem.

Distinctio.

Heus, bone vir, meministi probe, quid in me deliqueris? Nunc retributionis tempus est. Equam tibi vestem, tua industria.

Ambiguitas.

Jocaris, haecce purpura tua non est, sed tua jam toga pristinum ornant regem.

Distinctio.

Non te excusabis, sed induam te togam virgineam coccineam, ex puris plavis contexta. Dum Ambiguitas exiit togam, aufugit et Distinctio insequitur.

ACT. V. SCENA VI.

Discursus, Methodus, Demonstratio et Topicus, horum, sorores Necessitas et Probabilitas, Definitio et Divisio, Veritas hujusq. filia Scientia et Opinio.

Discursus.

Stare omnium, quotquot sunt, quot fuerunt, quotq. adhuc futuri sunt, bipedum nequissimus, Fallacia Euro ocyor nostrae terra dedit fulce? Abiit nempe ille ocysime, excessit, evasit, erupit, vindicam hodie Dei oculum expectans. Aususit et famulus ejus veserrimus Ambiguitas: Nusquam etiam comparet alter famulorum Ignoratio Elencsi. Pacatae sunt feliciter per Dei gratiam res nostrae: Convaluere e manibus Optimi filii Demonstratio et Topicus vulneribus: quibus, duello fraudibus Fallaciae commisi, semimortui considerant: Filias,

Necessitatem et Probabilitatem sospites esse scio ac incolumes: Nec minq
etiam salvam, Amicam dulcissimam Veritatem, derelictam Hermeniae Vi-
duam, fore spero, O faustum diem: qui reddidit Gnatos Patri, Gnatis
Patrem! Hunc, huic aetas memoret postuma, et seri quoq colant
nepotes? Filiis his felix pater praedicer amera. Quisquis exem-
plum loquet, Audeat legendo. Quodq virtutes amat, abum hinc
discat, discat a nobis omnia! Sed ubi fida tui socia Metho-
dus? Ubi fidi Imperii nostri Proceres Definitio et Divisio?

Demonstratio.

Serenissime Rex, Clementissime Domine Pater, redux praeforibus ad-
stat Methodus, Regina longè desideratissima, Domina Mater: Ad-
stant et reduces in Aula atrio Seniores duo Proceres Regni, Defini-
tio et Divisio.

Discursus

Adducito tu mihi Demonstratio, Reginam, conjugem nostram oculissi-
mam, matrem vestram suavissimam: Tu verò, Popice, accerse, qui
ex Regno a Fallacia proscripsi, rebus jam nostris feliciter pacatis
rediere.

Demonstratio.

Imperata, Serenissime Rex, sine ulla expediemus morā. Novinus
namq Regis mandata nullam pati moram.

Demonstratio et Popicus abeunt, quorum ille
geritē Reginam, hic Proceres Regni adducit.

Demonstratio

rediens

En tibi Serenissime Reginam tuam Methodum, Matrem nostram optumam!
En et tibi amicam tuam, Veritatem, Materteram nostram dulcissimam. Illa
enim praeforibus, quod ante nesciveram, adstabat: Illa quidem Verona redi-
ens

hæc vero, quæ intra Fallaciæ cancellos et nequitiæ penetralia cum Intellectu,
Juventutis Principe, ac Filiabus conclusa fuerat, hodiè vinculis libera.

Topicus reversus

Hi sunt: quos desiderasti, Rex Serenissime, Regni tui seniores, reduces
in Aulam facti. Impera, si quid præterea velis, aut ab his, aut à nobis
fieri.

Discursus.

Eja dulcis Amica, subi in amplexus, et redde vitam: mortuus prope
fui te absente. Iterum in amplexus redi, iterumq; braccia brachis,
genas genis, pectus pectori applica. Nihil heic meum est: per te
revivisco: tuq; animam, quæ procul fuero, tenes. Quicquid
heic vitæ in corpus meum subit, tuum est.

Methodus.

Salve, Serenissime, vitæ Asylum, Robur, Spes et Honor! Sed un-
de verba sumam heic, quæ serenisimo tuo reponam alloquio. Ecce
lacrumæ et gaudium vincunt vocem: nec Ego jam scio, quo capite
ducam verba, quo claudam. Rus hinc sine longiori sermone in
plexus tuos, et presso hoc pectus tuum, amoris sedem, oculos basio.
Iterum iterumq; Te, mea Voluptas, mea Spes, o et Præsidium,
et dulce Decus meum amplector. Hoc luctum opprimamus omnes,
dum nobis sumus redditi, et animam solvamur gaudiis.

Discursus.

At vero tu, Regia vidua, quæ sorte divulsa aulam meam abiisti?
Veni quæso, et tute in amplexus meos, Optimo tuo Amico iterumq;
hactenus avulsa, jungere.

Veritas.

Nosce Magne Rex, quod à latere Methodi. Reginae tuæ per hosce alios
dies socia malorum ipsi non fuerim. Conclusa eram cum filiabus,
cumq; Animæ filio, Intellectu, in Fallaciæ museo: sed vinculis
meis liberata adsto, ac fruor tibi mihiq; parva salute. Dum
verò

vero sic loquor, in ulnas tuas Serenissime, gaudio impotens ruere propero.
unico amplexu tuum mihi vendicans pectus: Optime Amice, dulcis Amice,
o Delicium meum!

Discursus.

Pacile iungo: quia omni vacas culpa. Evin ego potius veneror am-
tui exemplum inclytum. Sed heus, mustulenta Amica! ubi filiae, scilicet
virgines, quarum desponsatam alteram Demonstrationi, alteram Topi-
noti?

Veritas.

Serenissime Rex, sunt et ipsae liberae factae, in Gynaeceo regio.

Discursus.

Vos, fidei Aconi Proceres, quos clementissime salvere jubeo, de felici reditu
in Aulam nostram gratulans, ite ocyus, et e Gynaeceo adducite la-
as puellas Scientiam et Opinionem. Fixum namq. est, ut sponsalia
cum filiis meis contracta nunc tandem confirmarentur.

Definitio

Indulgentia tua Rex Serenissime, quam plenissimam non raro experti sumus
hortatur nos, ut in Aulam e nostro exilio reduces prius, quam ab-
jus expeditur, abeamus, Serenitati tuae de recuperata mentis sanitate
gratulemur, vota superiorum annorum nuncupata alacres laetiq. pro-
soluturi, novaq. rursus omnium suffragante civium pietate, suscepturi.
Sic ergo nos ambo precamur Deum, ut Te, Serenissime, Aemq. Res
publicam florentem posthac et incolumem constantem ea benivolentia
servet, quam sup. magnas plerimasq. virtutes praecipua pietate consequi dudum
meruisti.

Discursus

Solvisse vos vota Deo immortali pro constanti incolumitate mea, proq. flo-
rissimo Reipubl. nostrae statu, eaq. laetissimo cum Civibz Patriae consensu in-
futurum nuncupasse libenter audivi: sed dum spero, rata illa fore,
nunc sine ulteriori mora eatis, mox redeatis.

Definitio et Divisio abeunt, et mox rede-
unt cum duabus Sponsis, Scientia
et Opinatione.

Divisio

Divisio.

En tibi, Rex Serenissime, has, quas dudum illustrissimis filiis desponsasti,
Venerillas. Purpurae decus gerunt in vultu: oemmarum globuli co-
ruscunt in oculis: nivis candorem genae referunt.

Discursus.

Dulcer Amica: in memoriam revoco vobis sponsalia jam olim cum filiis
meis contracta. Ut proinde vos cum innocua matre omnes aequi-
nas hactenus in vinculis perpessus, ex animo emittatis, confir-
mata hodie nuptiis sponsalia volo. Ita autem volo, ut tu
nate major, Scientiam; tu nate minor Opinionem ducas sponsam.
Non disjuncta et ulla unquam amore rupto dies, hodierna quod
conjungit et ratum facit.

Scientia.

Annuiamus, Serenissime, plausum daturae hilari mente prosperoni-
bus Serenitatis tuae fatis sic accinimus:

Psalle, plaude, vive, gaude,
Plaude festo lata sole.
Nostro plaudito aula Regi:
Regis plaudito aula Nati
Necte sarta, plecte lauro:
Sparge flores ac odores,
Regis orna filios.

Demonstratio

Et nos, Clementissime Domine Parens, tuis acquiescimus placitis,
dumq; auctum sortis amissa refert repono et nobis decus, tibi pristi-
nae valetudini restituto sic quoq; applaudimus

Vive, gaude, Rex beate:
Vive plaude mente nate:
Vive felix, qui benignus
Esse pergis: vive dignus
Coelestium consortio.

Discursus.

Ita videlicet placuit vobis dulcissima animæ, applaudere prosperioribus negotiis, pariterq; paternis annuere desideriis. Proditæ nunc tandem, quæ et salvas videre gestis, filia optima, Necessitas et Probabilitas; applaudite Fratrum coeptis, horumq; Amoris carmen date. Vos autem, quæ in calamitatis nostræ communionem perseverastis, rogo, ut, mali exiti immemores, paratis nuptiis interesse ne oravemini.

Necessitas et Probabilitas
in Gynæceo regio procedant.

Necessitas.

Euge, gaude, vive plaude:
Par dolentum, par anantum.
Post dolores ac labores
Stent amores ac honores.
Et vos nec ardor intepescens
Nec vetustas obsolescens
Flore animo deterat.

Probabilitas

Nil ego addo, quæ venero hunc Amorem fratrum dignum caris
Negotibus. Vos vero Tympanista, dum lingvimus hunc locum, ut in
centi Neonymphorum litemus hilaritati, pulsate tympana: Vos Buccinatores
buccinam receptui canite.

ACT. V. SCENA ULTIMA.

Judicium, Inventio.

Judicium

Amica mea. Rebus jam feliciter pacatis in memoriam tibi revoca carum
tuum, quod nuper amiseras.

Inventio

Reperi heri, en tibi!

Judicium

Vestra cum venia legam clare.

Inju
Tac
cipi
Flor
na
ferr
con
cit
rat
arca
vola
agu
tra

Imo legas.

Inventio

Judicium.

Vulvūs iners viles nostras dum credit opellas
 desipit: hęc plebem superant, umbrasq; Scholarum.
 Vos, Spectatores, nostis discernere lucem
 à tenebris: nostis, quid distent æra lupinis.
 Hęc satis est, digito vobis penetralia rerum
 monstrasse: Novas technas, aulæq; secreta
 Lusinus innocui, greis constat fabula mundi.
 Displicuisse malis, laus est: vobisq; placere
 gloria. Vos faciles plausum præstate Theatro,
 Atq; favete manu velut Sactenus ore favistis.
 Ausuist et nostro Pallacia falsa Lyceo.
 Illicet in domibus, latitat fors transfuga, vestris.

EPILOGUS

Injurius est in incomparabilem Historiæ Romanæ Scriptorem, Cornelium Tacitum, Italus Satyricus Trajanus Boccacini, dum finit, illum Principis nomine in Lesbum Insulam satis amplam missum, Nobilium Florem muneribus et tacitâ liberalitate sibi pionorare, populum annona pellicere, utrumq; occultis dissidiis committere, invalidis operæ ferre, et sub specie compescendi odii animos utriusq; partis acriter concitare studuisse. Injurius, inquam, vir aliqui majoris in Tacitum est: talia enim ille nusquam docet, nusquam probat, sed memorat, et flagitia dominationis, inania prudentiæ simulacra et arcana scelera passim vocat, hisq; nominib; cavere procul dubio voluit, ne quis pro imperandi artibus arriperet publicâ infamiâ, apud posteror exposita, sicut secus ac Sophistici Elenchi ab Aristotele traduntur, non ut illis utamur, sed ut rectiq; caveamus hęc Gavronis bolyas.

Atq; hic ipse animus est, quo Sophistam Aulicum in Romanam produxit
scenam, ut scilicet malorum ostensione bonorum rationes insinuarentur, ut
e contrariis contraria emerent, Sophista conscendit sub seberate locum
Theatrum, In hoc tamen vir falsus et sui nominis fuit, dum origine
mentitus se solam pro aula induit, ut seculi nostri mores liberius videret.
Notetis autem velim, Spectatores, dum finem huic fabulae
impono, ejusdem concinnitatem, et, ne diuvenini, jubeo in crastinum
Deo volente, denuò horis pomeridianis Sophistam nostrum audire, et
acumen intimius arbitrari flagitatis. En Vobis argumentum! Cuius
enim in compendium redigere, quae acta in hoc Theatro vidistis, quae
audivistis. Discursus sive Ratiocinatio Rex à Fallacia naturali
corrumpebatur: Fallacia ipsa nil pensi habebat Intellectum, Invenit
tis principem, Ambiguitate captivare, qui ope Distinctionis Servi Aulici
in libertatem restituebatur. Fallacia et erat, qui fratres, Demonstrationem
onem et Topicum, Contradictionem item et Oppositionem, unum e
ceribus Aconi et Heraldum committebat, qui Definitionem et Divisionem
Proceres Aconi ceteros, tanquam sibi inimicos e Regno proscribebat: qui
Scientiam falsis amoribus insectabatur, qui Judicium et Inventionem
Aulae Magistrum et Aulae Magistrum per Ambiguitatem famulum eliminabat
quig urgentissima calamitate constitutus, intimos suos decipere non
hesebat. Habetis summam fabulae. Si quae igitur durius dicta
deantur, de vitiis ea intelligite, non de personis. Accusator enim
est, quisquis in genere dicta in se recipit. Caterum quod in omnibus
Terentii Comaediis perpetuum est, eo eadem nunc vos Spectatores
plaudere jubeo, vel solo hoc verbo contentus,

PLAUDITE.

mir is

Seid.

Ich bin in dem Himmel
mit den Heiligen
und dem Vater
in der Einheit
und Gottheit
verehret und
verehret.

Ich bin in dem Himmel
mit den Heiligen
und dem Vater
in der Einheit
und Gottheit
verehret und
verehret.

Ich bin in dem Himmel
mit den Heiligen
und dem Vater
in der Einheit
und Gottheit
verehret und
verehret.

Ich bin in dem Himmel
mit den Heiligen
und dem Vater
in der Einheit
und Gottheit
verehret und
verehret.

40 ~~an~~ ~~unser~~ ~~Urn~~

Wißspätter an d

Mittwoch ~~über~~

an ~~neuer~~ ~~benutzt~~

Das Jahr 1759 - 9

u. Frau N. Sauritz

in der Gymnasial

der ~~Lehrer~~ ~~benutzt~~

gegen ~~ist~~. Die ~~Li~~

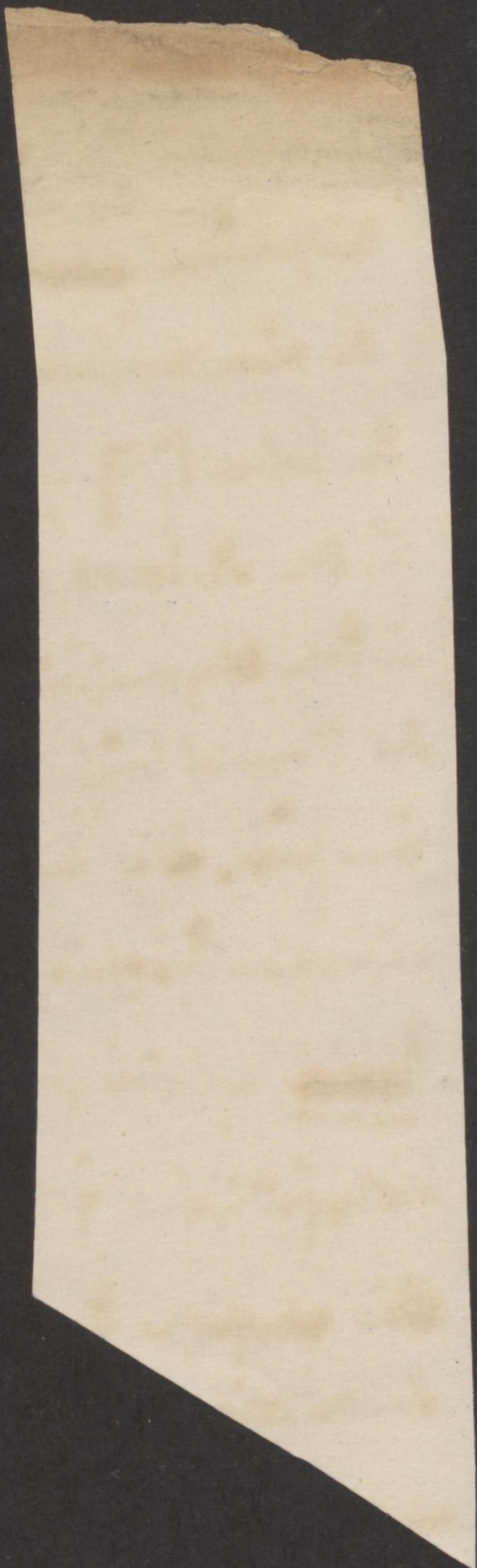
gründlichen ~~Be~~ ~~sein~~

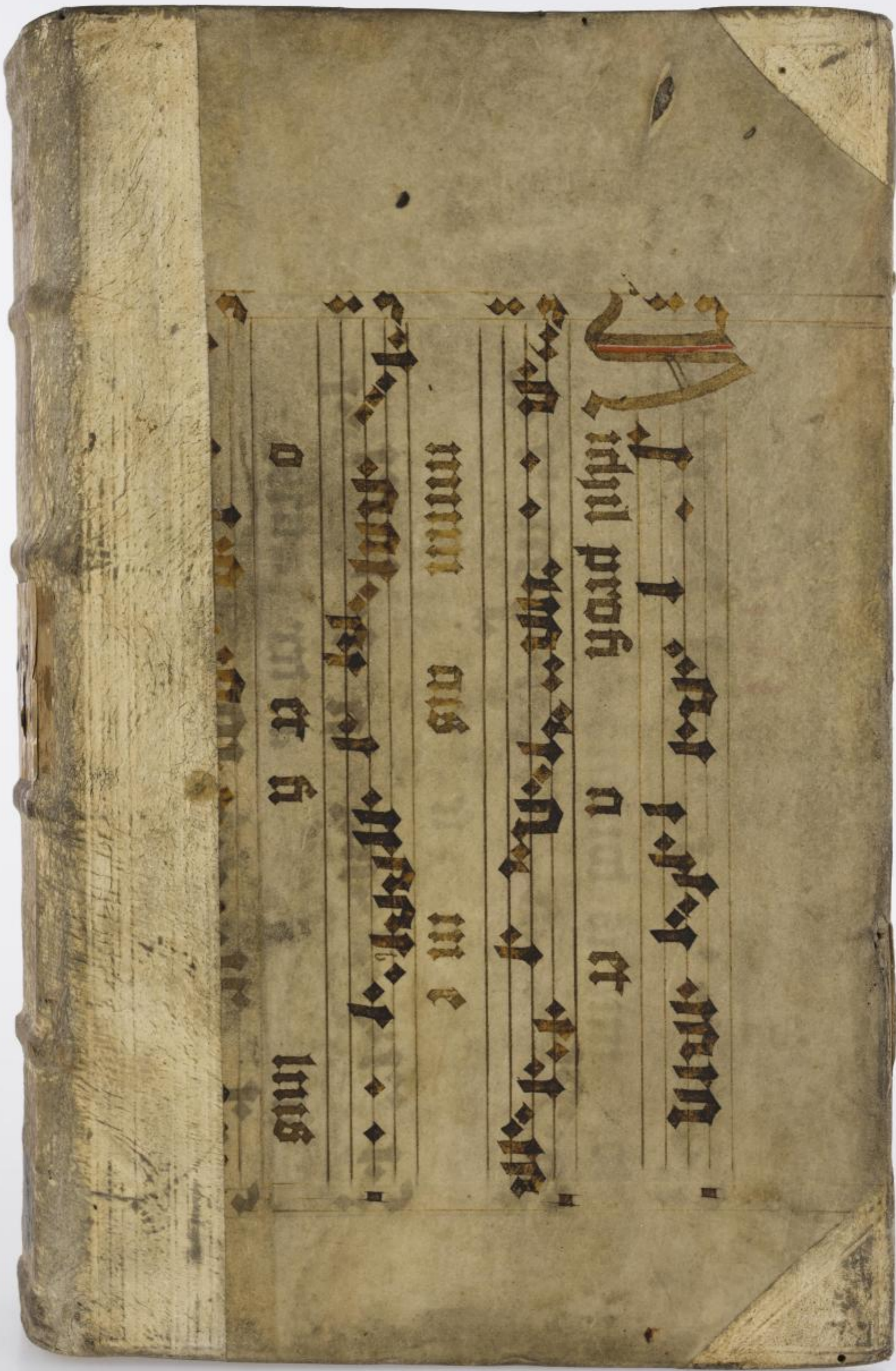
~~Regel~~ ~~auf~~ ~~wiel~~ ~~zu~~

Gottschew ~~haben~~ ~~gab~~

~~Die~~ ~~Geschichte~~ ~~in~~

~~Produktion~~

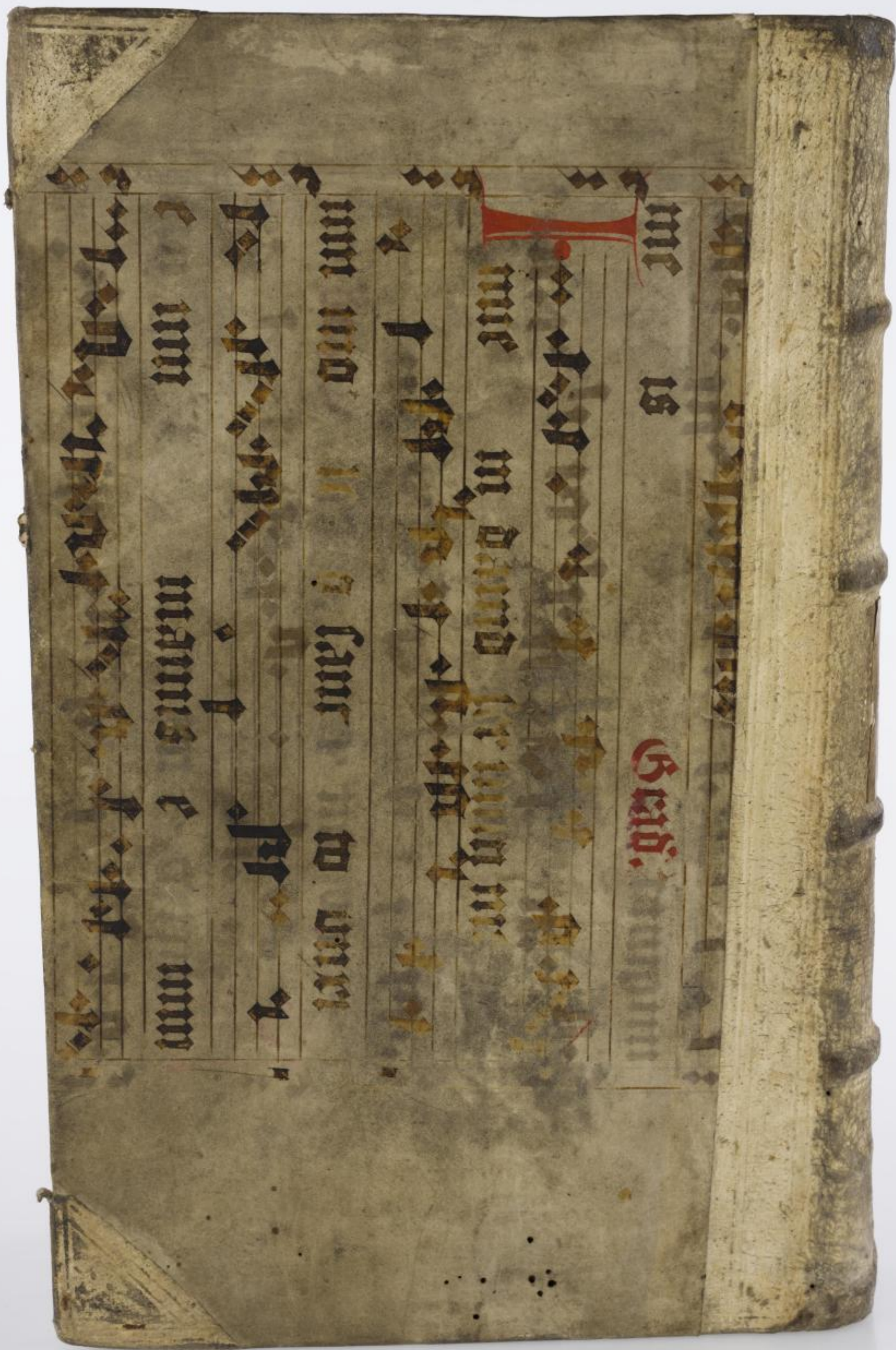
Dignus prohi n et

M...

...nis in e

...prohi n et

O...nis

me is

Scid.

Iour m dard her m m m

r p p p p p p p p p

m m m m m m m m m

Pe p p p p p p p p p

r m m m m m m m m

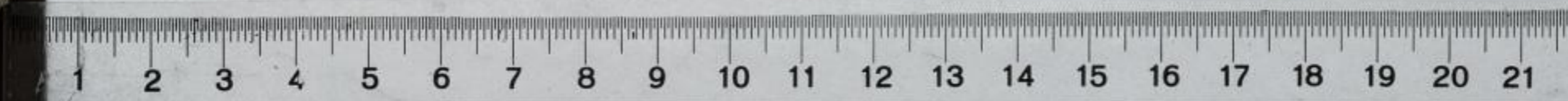
T m m m m m m m m m

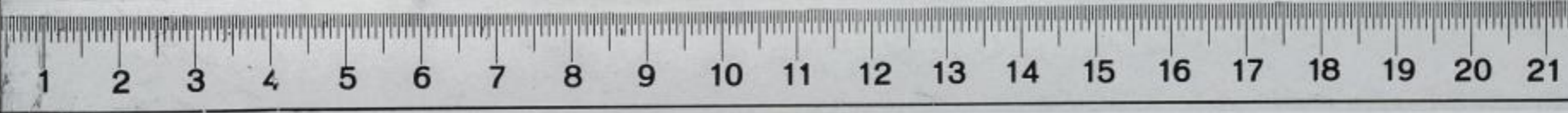

ELENCHUS
 DRAMATUM
 et
 PROGRAMMATUM

Tome hoc continentur.

No. I. Programma Latinae ad Sophistam s. Logicam et pseudo-Polit. Harsdorferi. No. II. Sophista s. Logica et pseudo-Polit. Harsdorferi. No. III. Drama Aedoniale Harmoni Amylissi Ord. scriptum et exhibitum No. 1671. No. IV. Programma German. ad Comaed. cui tit. Der Lohr und wasß fort bei jungen früngling. No. V. Der Lohr und wasß fort beytziges früngling auß der Dürrenberg'schen Welt. Einleit. gezogen. No. VI. Programma Latinae ad Dramae Oratoriam Apocalypticam Anieralii. No. VII. Programma German. ad idem Drama Germani reditum et exhibitum No. 1676 sub. tit. Comed. Specul. Special. von Faust. Mysteriu und Ueberfall. No. VIII. Comed. Specul. Special. von Mysteriu und Ueberfall. No. IX. Das zehnjährige Früngling und Hoffnung. Einleit. gezogen. No. X. Epistola - Special.	No. XI. Programma German. ad Comedias No. 1676. exhibitas. No. XII. Comedia und Nauf. ande über Epistola s. Korn. marckes. Drama Special. in Verhaffeltes. Epistola. juniant. No. XIII. Programma German. ad Comedias No. 1677. No. XIV. Absonderliche. ful. Thier. der Comedien. Comedien. No. XV. Monsieur de Gillet. Der faulste. Ruzier. Kunst. oder. Klugheit. Doffra. Meister. No. XVI. Martin. Capitul. Judith. in. ungebunden. ande. absonderl. Comedien. No. XVII. Programma Latinae ad solemniorem Actum Genethiacum sacrum No. 1677. No. XVIII. Programma publ. Lat. ad Actum declamator. S. No. 1678. de Adventu Messiae in carnem. No. XIX. Programma Latinae. An. Wandii. ad Catholop. Sympatheticum L. Struick. No. XX. Programma Latinae ad Exercitiam Scenice Amyssi Comensii de Regno et Religionis. Ex. co. A. finent.

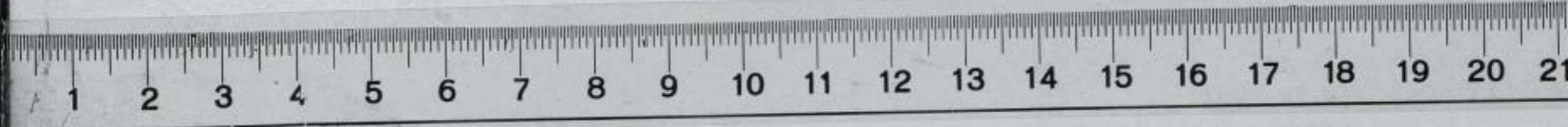
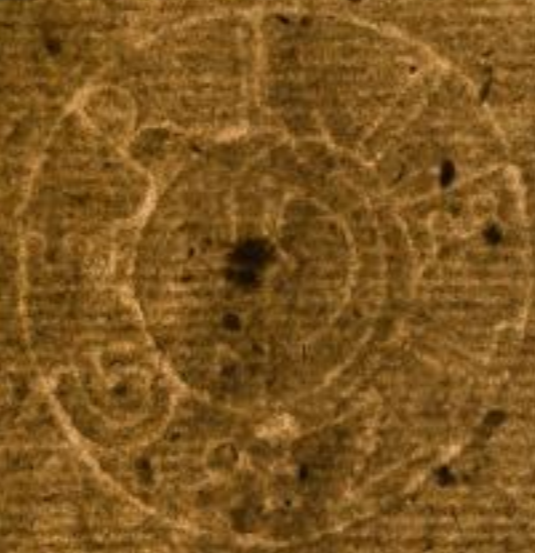

8

HANS DOBERT

SCOPHISTA

LOGICA ET PSEUDO
DO POLITICA

ambiguitas, silentia, sublimationes, conuersiones, et similia
amenta, debetate, ut plane, coniectare, ne ciano, quomodo
eius matra prudentia, in faeces defecit. Oppio

ambiguitas | Experiar cum hoc oivo. Audis quid novi?
finitio | Irrequietion ingenium, Plinius dixit statum praesen
m, et novas fabas, Oppio videtur, Oppio

ambiguitas | seorsum. Ita ille cor meum perdidit, ac si coram per
mi fenestram conspexisset. Oppio 120990

finitio | minime certum, Oppio ambiguitas non est, Oppio
ambiguitas | Oppio non sum, Oppio tu enim mutas mutare et

finitio | Oppio non es, sed aliam, ac es simul
ambiguitas | Oppio intelligo.

finitio | Oppio similes, sed improbitissimus es nequam
ambiguitas | Oppio tu vivam probum, ab improbo non distinguis?

finitio | Oppio dingo interna, ab externa, Oppio Oppio
ambiguitas | Oppio confundes, Oppio maliam, Oppio

finitio | Oppio contraria, in una, Oppio valida consistere
ambiguitas | Oppio alterum contrarium non apparet, de iohannis autem

finitio | Oppio et mores, Oppio Oppio, Oppio, Oppio
ambiguitas | Oppio doctos non fallunt.

finitio | Oppio haec invidia sunt, Oppio si malum ex bono, Oppio
ambiguitas | Oppio ego non malum, uoco, sed ipsissima malitiam.

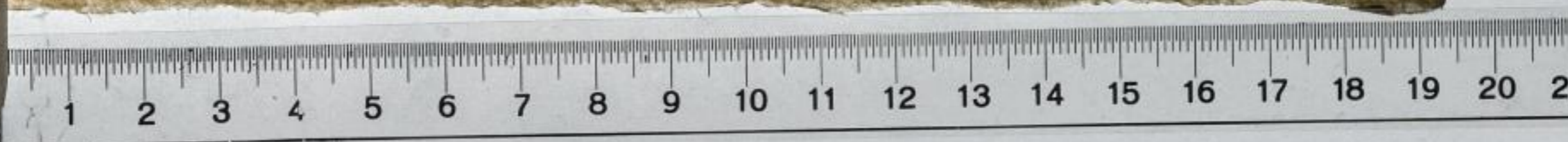
finitio | Oppio vero, in hac fragilitate humana, vitiis caret optimas,
ambiguitas | Oppio si videris, Oppio mortalium,

finitio | Oppio proxima, Oppio Oppio
ambiguitas | Oppio vocari, Oppio, Oppio, Oppio

finitio | Oppio tuo, Oppio Oppio, Oppio bellum inter
ambiguitas | Oppio etiam, Oppio Oppio

finitio | Oppio manus, Oppio Oppio, Oppio
ambiguitas | Oppio En manus meas liberas.

finitio | Oppio liberas, sed non liberales, Oppio, Oppio, Oppio
ambiguitas | Oppio alia verborum, Oppio Oppio, Oppio

Discursus
quibusdam tempore formis in impactu sole meridiano etiam in illis
ribus deficiat marmor, inde plura admodum diffidentia sunt adnotanda. Hinc
#MBIGUSTAS

procul dubio, Anaxagora temporibus, mibi sapientia graue, in terram exonerat,
#MBIGUSTAS
enim dicit.

id vero Sol, in marmores hoc solo!
#MBIGUSTAS
constat puro auro coronario.

#MBIGUSTAS
e fundamento. Vno, facilius creduntur sedenti, aliquos populos tantum cetero
tempore frui, hoc sidere, sicut profecto, qui a priorum pectoribus anni spatium non con-
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS

DISCURSUS
Luna argentea est ex asse.
#MBIGUSTAS
quod dubium mihi non moueat, argentum enim in crumena mea o est Luna hinc
#MBIGUSTAS
et decreuit, nunquam augetur.

DISCURSUS
a, variae magnitudinis, monetae exhibent, balanos, denarios, asses, nummos,
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS

qui in hora sua natiuitati haec sidera habuit propitia. Sed unde tanta Seren-
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS

epig per Coeli tabernas, ad insigne Arctis, Tauri, Geminorum, Aquarii, et Diuorum
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS

equidem. Sermo enim non mihi Luna influentia sapit.
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS

no tibi, ne non semel ultra limites, caeli et primulae mobile exspatiation, ubi
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS

peragratia, mihi est, ne ex summo ad infima delatation, me, trahat ad praes-
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS

ntima tenae loca, transiitum Herculi ignotum, regi Aemulionis, ferimus, au-
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS

onavigari, et flammis Pleoelhae, fixis oculis asperi.
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS

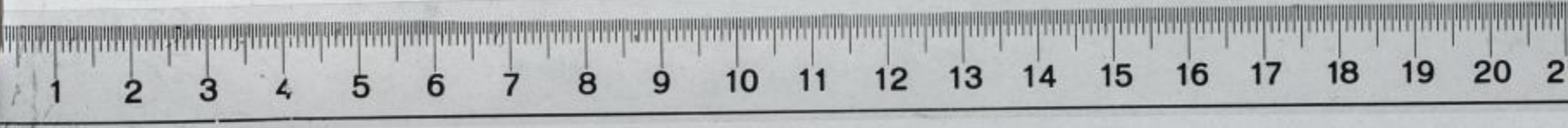
vertendum est, Domine mi.
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS

et Charon me expectet, contemplantis mihi est ignis alementaris.
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS

tibi sit Charon, mihi assa caro, sane viam non mitor.
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS

ego Te mecum pertraham.
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS

REDUCTIO
vare animam vestram mania vel vesania implicat! Apaga hoc nugas.
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS
#MBIGUSTAS

Ambiguitas

Nunc loquere, sed clare clama, ut ambiguitas res est. ambiguitas
ego te loquor, veluti secundum Democritum, sed non desinam
parva digito manū, dum centum numeras. ambiguitas ambiguitas
statam ignorantia, ambiguitas ambiguitas ambiguitas

Contradictio

hic locus, ubi Adversarius meus ambiguitas ambiguitas ambiguitas
animus, cogitans ante pugnam ambiguitas ambiguitas ambiguitas
non est ambiguitas ambiguitas ambiguitas ambiguitas ambiguitas
ambiguitas ambiguitas ambiguitas ambiguitas ambiguitas

Propositio

Amoris excipiuntur, supra et patientia, nec sunt spiritus. ambiguitas
fortunam silentio vindicabo, ut a consilio ambiguitas ambiguitas
faciam, inconsultus, nescio. ambiguitas ambiguitas ambiguitas

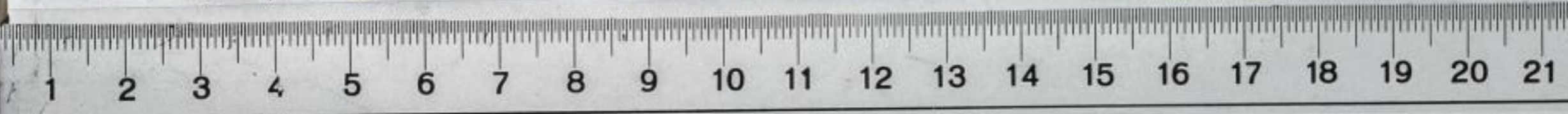
IV De III

Judicium

Nusquam plane, frustra fuit omnis ambiguitas ambiguitas ambiguitas
Consilio Fallacia in ambiguitas ambiguitas ambiguitas

Parricidium

Nusquam plane, frustra fuit omnis ambiguitas ambiguitas ambiguitas
Consilio Fallacia in ambiguitas ambiguitas ambiguitas
Multa regni ambiguitas ambiguitas ambiguitas
cordiarum dispergunt, sermo ambiguitas ambiguitas ambiguitas
admiratio, perperam ambiguitas ambiguitas ambiguitas
intelle ambiguitas ambiguitas ambiguitas

comes alter, onus quæque...
 in patria non infelix...
THEODORUS, Aug. Proverbia...
 clarus: fuit hæc nam...
 rina Primaria Suda...
 gustam Musi...
 verâ Viri penetravit gloria fama...
 ingenio quaerita...
 phis...
 consiliis animare, negotia...
 erplexos...
 ic nullus Cato, nullus...
NEUMANNUM...
 on potuit; Quamvis...
 nostrâ, quo non prudentior alter...
 primùm vires, antiqua...
 fficio mandato ritè...
 dignus longæque...
 ectè callet sacra...
 Procures & plures...
 i semper fuerit...
 fuerint reliqui...
 ère Viri, qui...
 genii; quos multa...
 na fides, pietas...
NEUMANNUM...
 nandi cui summa...
 leos animo...
 intrepidus: firmam...
 fficient dignas...
 egregia moliris...
 peres nulli debile...
 arum...
 ef cura Respublica...
 urus patriam...
 rades Tibi...
 a dies, An...
 faci Coeli Te...
FIRSTER...
 fra Patria...
 acumbunt cura...
 dendi, censebitis...
 onis Patriam...
 oiciis curam...
NEUMANNUM...
 do, Ludiq; favet...
 is succedant omnia...
 reuleas Euris...
 suis nunquam non...
 it Vobis vitæ filamina Parca...
 Cyrrhæi palmaris...
 ric; tenax, Dicesq;...

HEGNI

Denkmal der Kunst und Gabe

den/ Gott/ Ehren/ Wissen/ Gutes/ Altbarn/
Hoch/ Gelübten/ neuen/ Vernehmen

ren Ehrenfried Heigenichts

Joanischul. neuen Bürger Meisters

ren Johann Kiestlings

Verordneren neuen Stadt Richters

ren Michael Steinbachers

Joanischul. neuen Rathschöpfens

ren Joh. Heinrich Heldenis

über seinen E. Wohlwirdigen neuen

Rath Herrns

derer geschähe am 20. September des 17. J. 1717

in der Stadt Görlitz

des Durchl. Fürstl. Rathe

des Durchl. Fürstl. Rathe

Das Immer-Wol!

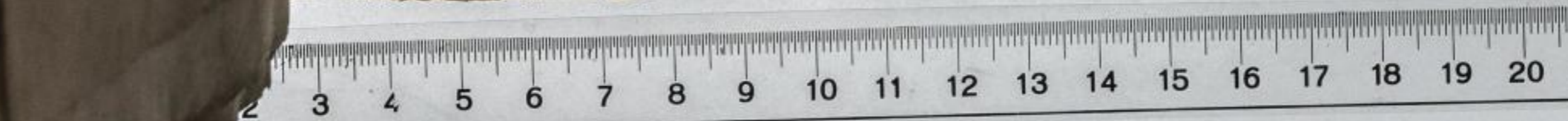
Christian Funcke

Oberster Schul-Lehrer in Görlitz

Des Durchl. Palmen-Ordens

Funckender

Sedruckt in Görlitz/ von Christoph Zippern.

481

